

ສາລະບານ

ພາກທີ I..... 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ..... 1

 ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ..... 1

 ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ພາສີ..... 1

 ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ 1

 ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ..... 3

 ມາດຕາ 5 (ໃໝ່) ການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານພາສີ..... 3

 ມາດຕາ 6 (ໃໝ່) ການບໍລິການເຊື່ອມໂຍງ ເຊື່ອມຈອດ..... 3

 ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ..... 3

 ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຕ້ອງເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ 4

 ມາດຕາ 9 (ໃໝ່) ການພັດທະນາວຽກງານພາສີເປັນທັນສະໄໝ..... 4

 ມາດຕາ 10 (ໃໝ່) ການຮ່ວມມືພາຍໃນ 4

 ມາດຕາ 11 (ໃໝ່) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ..... 4

 ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ 5

ພາກທີ II..... 5

ລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການແຈ້ງພາສີ..... 5

 ໝວດທີ 1 5

 ລະບຽບການທາງພາສີ 5

 ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ລະບຽບການທາງພາສີ..... 5

 ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ) ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີສິ່ງອອກ..... 5

 ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີນຳເຂົ້າ 5

 ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ການຈັດລະຫັດສິນຄ້າ..... 5

 ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ 6

 ມາດຕາ 18 (ໃໝ່) ການກວດກາແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ..... 6

 ມາດຕາ 19 (ໃໝ່) ຫີບຫໍ່ ແລະ ພາຊະນະບັນຈຸ ສິນຄ້າ..... 6

 ມາດຕາ 20 (ໃໝ່) ການມາເຖິງ ແລະ ອອກໄປຂອງສິນຄ້າ 7

 ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ) ການຄວບຄຸມທາງພາສີ..... 7

 ມາດຕາ 22 (ໃໝ່) ການສິ້ນສຸດການຄວບຄຸມທາງພາສີ 7

ໝວດທີ 2	8
ການແຈ້ງພາສີ	8
ມາດຕາ 23 (ໃໝ່) ການແຈ້ງພາສີ	8
ມາດຕາ 24 (ປັບປຸງ) ການແຈ້ງພາສີໂດຍສັງເຂບ	8
ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ) ການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ	8
ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ເອກະສານແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ	8
ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ) ກຳນົດເວລາໃນການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ	8
ມາດຕາ 28 (ໃໝ່) ການກວດກາເອກະສານແຈ້ງພາສີ	9
ມາດຕາ 29 (ໃໝ່) ການປະຕິເສດການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ	9
ມາດຕາ 30 (ປັບປຸງ) ການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ກ່ອນສິນຄ້າມາເຖິງ	9
ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ) ການຮັບຮອງລ່ວງໜ້າ	10
ມາດຕາ 32 (ໃໝ່) ອັດຕາແລກປ່ຽນ	10
ໝວດທີ 3	10
ການກວດກາ, ການອະນຸຍາດ ແລະ ການຄ້ຳປະກັນ	10
ມາດຕາ 33 (ໃໝ່) ຫຼັກການໃນການກວດກາ	11
ມາດຕາ 34 (ໃໝ່) ການກວດກາ ຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ	11
ມາດຕາ 35 (ປັບປຸງ) ການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ	11
ມາດຕາ 36 (ໃໝ່) ສະຖານທີ່ກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ	12
ມາດຕາ 37 (ໃໝ່) ການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳສິນຄ້າອອກສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີ	12
ມາດຕາ 38 (ໃໝ່) ການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງໂດຍບໍ່ຊ້ອງໜ້າເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ຜູ້ແຈ້ງພາສີ	13
ມາດຕາ 39 (ປັບປຸງ) ການຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ	13
ມາດຕາ 40 (ປັບປຸງ) ການຄ້ຳປະກັນ ເພື່ອນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ອອກຈາກ ສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີ	13
ໝວດທີ 4	14
ຜູ້ແຈ້ງພາສີ	14
ມາດຕາ 41 (ໃໝ່) ຜູ້ແຈ້ງພາສີ	14
ມາດຕາ 42 (ໃໝ່) ຜູ້ແຈ້ງພາສີທົ່ວໄປ	14
ມາດຕາ 43 (ປັບປຸງ) ຜູ້ບໍລິການແຈ້ງພາສີ	14
ມາດຕາ 44 (ປັບປຸງ) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ແຈ້ງພາສີ	14

ໝວດທີ 5.....	15
ຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອີໂອ	15
ມາດຕາ 45 (ໃໝ່) ຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອີໂອ	15
ມາດຕາ 46 (ໃໝ່) ສິດທິພິເສດຂອງຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອີໂອ	15
ມາດຕາ 47 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອີໂອ.....	15
ໝວດທີ 6.....	16
ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ	16
ມາດຕາ 48 (ໃໝ່) ຄວາມສ່ຽງທາງພາສີ.....	16
ມາດຕາ 49 (ປັບປຸງ) ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທາງພາສີ	16
ມາດຕາ 50 (ປັບປຸງ) ການແຈ້ງ ແລະ ກວດກາເຄື່ອງຂອງຕິດຕົວຜູ້ໂດຍສານ	16
ມາດຕາ 51 (ປັບປຸງ) ການແຈ້ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທາງໄປສະນີ ແລະ ສິ່ງຜ່ານທາງອອນລາຍ ຫຼື ສື່ກາງອື່ນ	16
ມາດຕາ 52 (ປັບປຸງ) ການນໍາຍານພາຫະນະສ່ວນບຸກຄົນເຂົ້າ-ອອກຜ່ານດ່ານ	17
ມາດຕາ 53 (ໃໝ່) ການກວດກາສິນຄ້າ ແລະ ຍານພາຫະນະສະເພາະ.....	17
ມາດຕາ 54 (ໃໝ່) ການຄວບຄຸມ, ການກວດກາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຢູ່ເທິງຍານພາຫະນະໂດຍສານ.....	17
ມາດຕາ 55 (ໃໝ່) ການຄວບຄຸມຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາສິນຄ້າທີ່ປະຊາຊົນແລກປ່ຽນຊື້ຂາຍຕາມຊາຍແດນ	18
ໝວດທີ 7	18
ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດຄວບຄຸມ ແລະ ເກືອດຫ້າມ	18
ມາດຕາ 56 (ປັບປຸງ) ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດຄວບຄຸມ.....	18
ມາດຕາ 57 ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງປະເພດເກືອດຫ້າມ.....	18
ໝວດທີ 8.....	18
ມາດຕະການປົກປ້ອງສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ.....	18
ມາດຕາ 58 ມາດຕະການປົກປ້ອງສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ	18
ມາດຕາ 59 (ປັບປຸງ) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການປົກປ້ອງສິດ ຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ.....	18
ພາກທີ III.....	19
ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ.....	19
ໝວດທີ 1	19
ການຄຸ້ມຄອງ ການເຄື່ອນຍ້າຍພາຍໃນ.....	19

ມາດຕາ 60 ການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ພາຍໃນອານາເຂດພາສີ.....	19
ມາດຕາ 61 ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ນອກອານາເຂດພາສີ.....	19
ໝວດທີ 2	19
ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ	19
ມາດຕາ 62 (ໃໝ່) ສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ.....	19
ມາດຕາ 63 (ປັບປຸງ) ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ.....	19
ມາດຕາ 64 (ໃໝ່) ການຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ	20
ມາດຕາ 65 (ໃໝ່) ການສິ້ນສຸດການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ	20
ໝວດທີ 3	20
ການໃຊ້ເຮືອຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ຫຼື ຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຕາມແມ່ນໍ້າຊາຍແດນ.....	20
ມາດຕາ 66 (ປັບປຸງ) ການຄວບຄຸມເຮືອຕາມແມ່ນໍ້າຊາຍແດນ	20
ມາດຕາ 67 (ປັບປຸງ) ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຕາມແມ່ນໍ້າຊາຍແດນ.....	21
ພາກທີ IV.....	21
ການຄຸ້ມຄອງ ລະບົບສາງ ແລະ ເຂດປອດພາສີ.....	21
ໝວດທີ 1	21
ລະບົບສາງ.....	21
ມາດຕາ 68 (ປັບປຸງ) ລະບົບສາງ.....	21
ມາດຕາ 69 (ໃໝ່) ສາງເກັບມ້ຽນສິນຄ້າຊົ່ວຄາວ	21
ມາດຕາ 70 (ໃໝ່) ສາງອຸດສາຫະກຳ.....	21
ມາດຕາ 71 (ໃໝ່) ສາງພິເສດ	21
ມາດຕາ 72 (ໃໝ່) ສາງທ່າບົກ.....	22
ມາດຕາ 73 (ໃໝ່) ສາງນິຕິບຸກຄົນ	22
ມາດຕາ 74 (ໃໝ່) ການສ້າງຕັ້ງສາງ	22
ມາດຕາ 75 (ໃໝ່) ເງື່ອນໄຂໃນການສ້າງຕັ້ງສາງ.....	22
ມາດຕາ 76 (ປັບປຸງ) ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງສາງ	23
ມາດຕາ 77 (ໃໝ່) ການສະສາງສິນຄ້າຄ້າງສາງ	23
ໝວດທີ 2	24
ຮ້ານຄ້າປອດພາສີ	24

ມາດຕາ 78 (ປັບປຸງ) ການສ້າງຕັ້ງຮ້ານຄ້າປອດພາສີ	24
ມາດຕາ 79 (ໃໝ່) ການດຳເນີນກິດຈະການຮ້ານຄ້າປອດພາສີ	24
ມາດຕາ 80 (ໃໝ່) ການຢຸດເຊົາກິດຈະການຮ້ານຄ້າປອດພາສີ	24
ມາດຕາ 81 (ໃໝ່) ເຂດປອດພາສີ.....	24
ພາກທີ V	24
ການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຊົ່ວຄາວ.....	24
ມາດຕາ 82 (ປັບປຸງ) ການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວທົ່ວໄປ.....	24
ມາດຕາ 83 (ປັບປຸງ) ການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວວັດຖຸສິ່ງຂອງເພື່ອການຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງ, ປະກອບ, ດັດແປງ, ຫຸ້ມ ຫໍ່ ຫຼື ສ້ອມແປງ	25
ມາດຕາ 84 (ປັບປຸງ) ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກຕາມນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ	25
ມາດຕາ 85 (ປັບປຸງ) ການນຳອອກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຊົ່ວຄາວ	25
ມາດຕາ 86 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ຊົ່ວຄາວ	25
ພາກທີ VI.....	26
ການຍົກເວັ້ນ, ການງົດເກັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ	26
ໝວດທີ 1	26
ການຍົກເວັ້ນ, ການງົດເກັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ທາງການທູດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ.....	26
ມາດຕາ 87 (ປັບປຸງ) ການນຳເຂົ້າເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະ ເພື່ອຮັບໃຊ້ທາງການທູດ	26
ມາດຕາ 88 (ປັບປຸງ) ການນຳເຂົ້າເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະ ເພື່ອຮັບໃຊ້ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ.....	26
ມາດຕາ 89 ການສິ້ນສຸດການຍົກເວັ້ນ ແລະ ງົດເກັບ ພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ	27
ໝວດທີ 2	27
ການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ	27
ມາດຕາ 90 ການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ	27
ມາດຕາ 91 (ປັບປຸງ) ການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ສຳລັບເຄື່ອງຕິດຕົວຜູ້ໂດຍສານ.....	27
ມາດຕາ 92 (ປັບປຸງ) ການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ສຳລັບເຄື່ອງຮັບໃຊ້ບາງປະເພດ ໃນເວລາຍົກຍ້າຍ ບ່ອນຢູ່	27
ມາດຕາ 93 (ປັບປຸງ) ການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ສຳລັບ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ໄດ້ຈາກແຫຼ່ງ ເງິນ ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະ ກູ້ຢືມ ຂອງລັດຖະບານ	28
ມາດຕາ 94 ການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ສຳລັບເຄື່ອງຮັບໃຊ້ອັນຈຳເປັນແກ່ການສຶກສາ, ສາທາລະນະ ສຸກ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຄື່ອງຂອງຕົວຢ່າງ ແລະ ທາງສາສະໜາ.....	28

ມາດຕາ 95 ການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ສໍາລັບເຄື່ອງຮັບໃຊ້ວິຊາສະເພາະໃນການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ	28
ມາດຕາ 96 (ປັບປຸງ) ການຍົກເວັ້ນພາສີສິ່ງອອກທົ່ວໄປ	28
ພາກທີ VII	29
ການສົ່ງເງິນຄືນ ຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ	29
ມາດຕາ 97 (ໃໝ່) ການສົ່ງເງິນຄືນ	29
ມາດຕາ 98 (ໃໝ່) ການສະເໜີຂໍເງິນຄືນ.....	29
ມາດຕາ 99 (ໃໝ່) ການຊໍາລະຄ່າພາສີ ແລະ ດອກເບ້ຍ	29
ພາກທີ VIII.....	29
ການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ ແລະ ການສະເໜີຄືນ	29
ໝວດທີ 1	29
ການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ.....	29
ມາດຕາ 100 (ປັບປຸງ) ການເກັບຮັກສາເອກະສານທາງພາສີ.....	29
ມາດຕາ 101 (ປັບປຸງ) ກຳນົດເວລາໃນການກວດສອບຄືນຂອງລັດຖະການພາສີ	30
ມາດຕາ 102 (ໃໝ່) ສະຖານທີ່ກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ.....	30
ມາດຕາ 103 ການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ.....	30
ມາດຕາ 104 (ປັບປຸງ) ຂັ້ນຕອນການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ	30
ມາດຕາ 105 (ໃໝ່) ມາດຕະການຕໍ່ຜົນຂອງການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ.....	30
ໝວດທີ 2	31
ການສະເໜີຄືນ ແລະ ການແກ້ໄຂ	31
ມາດຕາ 106 (ປັບປຸງ) ການສະເໜີຄືນ.....	31
ມາດຕາ 107 (ປັບປຸງ) ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນ	31
ມາດຕາ 108 (ປັບປຸງ) ຂັ້ນຕອນການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນ.....	31
ພາກທີ IX (ໃໝ່).....	32
ຂໍ້​ມູນ ແລະ ຖານຂໍ້​ມູນທາງພາສີ	32
ມາດຕາ 109 (ໃໝ່) ຂໍ້​ມູນທາງພາສີ.....	32
ມາດຕາ 110 (ໃໝ່) ຖານຂໍ້​ມູນທາງພາສີ	32
ມາດຕາ 111 (ໃໝ່) ການສ້າງລະບົບ ແລະ ຖານຂໍ້​ມູນພາສີ	32
ມາດຕາ 112 (ໃໝ່) ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້​ມູນພາສີ.....	32

ມາດຕາ 113 (ໃໝ່) ການປ້ອງກັນຂໍ້ມູນທາງພາສີ	32
ພາກທີ X.....	32
ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງລັດຖະການພາສີ.....	32
ໝວດທີ 1	32
ການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຖະການພາສີ.....	32
ມາດຕາ 114 (ປັບປຸງ) ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ.....	33
ມາດຕາ 115 (ປັບປຸງ) ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຖະການພາສີ.....	33
ມາດຕາ 116 (ປັບປຸງ) ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ	33
ມາດຕາ 117 (ປັບປຸງ) ການຮັກສາຄວາມລັບ	34
ໝວດທີ 2.....	34
ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.....	34
ມາດຕາ 118 (ໃໝ່) ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ	34
ມາດຕາ 119 (ປັບປຸງ) ມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.....	34
ມາດຕາ 120 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ	34
ມາດຕາ 121 (ປັບປຸງ) ໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ	35
ໝວດທີ 3.....	35
ອານາເຂດ ແລະ ວົງລັດສະໝີພາສີ	35
ມາດຕາ 122 ອານາເຂດພາສີ	35
ມາດຕາ 123 ການເຄື່ອນໄຫວໃນວົງລັດສະໝີພາສີ.....	35
ມາດຕາ 124 ການເຄື່ອນໄຫວນອກວົງລັດສະໝີພາສີ	36
ພາກທີ XI.....	36
ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງພາສີ	36
ມາດຕາ 125 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ	36
ມາດຕາ 126 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ.....	36
ມາດຕາ 127 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຖະບານ.....	36
ມາດຕາ 128 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ	37
ພາກທີ XII	37
ຂໍ້ທ້າມ.....	37

ມາດຕາ 129 (ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ	37
ມາດຕາ 130 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ	37
ມາດຕາ 131 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ແຈ້ງພາສີ.....	37
ພາກທີ XIII	38
ການກະທໍາຜິດ ແລະ ການດໍາເນີນຄະດີທາງພາສີ	38
ໝວດທີ 1	38
ການກະທໍາຜິດທາງພາສີ	38
ມາດຕາ 132 (ປັບປຸງ) ການກະທໍາຜິດທາງພາສີ.....	38
ມາດຕາ 133 (ປັບປຸງ) ສະຖານການກະທໍາຜິດທາງພາສີ	38
ມາດຕາ 134 (ປັບປຸງ) ການກະທໍາຜິດສະຖານເບົາລະດັບທີໜຶ່ງ	38
ມາດຕາ 135 (ປັບປຸງ) ການກະທໍາຜິດສະຖານເບົາລະດັບທີສອງ	39
ມາດຕາ 136 (ປັບປຸງ) ການກະທໍາຜິດສະຖານເບົາລະດັບທີສາມ	39
ມາດຕາ 137 (ປັບປຸງ) ການກະທໍາຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີໜຶ່ງ	40
ມາດຕາ 138 (ປັບປຸງ) ການກະທໍາຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີສອງ	40
ມາດຕາ 139 (ປັບປຸງ) ການກະທໍາຜິດ ກ່ຽວກັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງປະເພດເກືອດຫ້າມ	40
ມາດຕາ 140 ການຄອບຄອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງ.....	40
ໝວດທີ 2	40
ການດໍາເນີນຄະດີທາງພາສີ	40
ມາດຕາ 141 ບົດບັນທຶກການຍຶດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ	41
ມາດຕາ 142 ການເອົາຄໍາໃຫ້ການ.....	41
ມາດຕາ 143 (ປັບປຸງ) ການຮັກສາຂອງກາງ	42
ມາດຕາ 144 (ປັບປຸງ) ການສົມຍອມຄະດີ	42
ມາດຕາ 145 ການກວດຄົ້ນຍານພາຫະນະ ແລະ ຕົວບຸກຄົນ	42
ມາດຕາ 146 ການກວດຄົ້ນເຄຫະສະຖານ	42
ໝວດທີ 3	43
ການແກ້ໄຂຄະດີທາງພາສີ.....	43
ມາດຕາ 147 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂຄະດີທາງພາສີ	43
ມາດຕາ 148 ການປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ເງິນປັບໃໝ ຫຼື ຂາຍເຄື່ອງຮິບ	43

ມາດຕາ 149 ພັນທະໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ	43
ໝວດທີ 4.....	43
ການສັ່ງຟ້ອງຂຶ້ນສານ	43
ມາດຕາ 150 ຄະດີທາງພາສີທີ່ສັ່ງຟ້ອງຂຶ້ນສານ	43
ມາດຕາ 151 ການປະກອບສໍານວນຄະດີ	44
ມາດຕາ 152 (ປັບປຸງ) ການເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນ.....	44
ມາດຕາ 153 (ປັບປຸງ) ຄໍາສັ່ງເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນ.....	44
ມາດຕາ 154 ຫຼັກຖານໃນຄະດີ.....	44
ພາກທີ XIV	45
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານພາສີ	45
ໝວດທີ 1	45
ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ.....	45
ມາດຕາ 155 (ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ	45
ມາດຕາ 156 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງການເງິນ.....	45
ມາດຕາ 157 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກົມພາສີ	45
ມາດຕາ 158 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກອງຄຸ້ມຄອງພາສີ	46
ມາດຕາ 159 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງດ່ານພາສີຊາຍແດນ	47
ມາດຕາ 160 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.....	48
ໝວດທີ 2.....	48
ການກວດກາວຽກງານພາສີ.....	48
ມາດຕາ 161 ອົງການກວດກາວຽກງານພາສີ	48
ມາດຕາ 162 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການກວດກາພາຍໃນ	48
ມາດຕາ 163 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການກວດກາພາຍນອກ	48
ມາດຕາ 164 ຮູບການກວດກາ.....	48
ພາກທີ XV	49
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ	49
ໝວດທີ 1	49
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ	49

ມາດຕາ 165 ການຍ້ອງຍໍ.....	49
ມາດຕາ 166 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ແຈ້ງພາສີ.....	49
ໝວດທີ 2	49
ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ	49
ມາດຕາ 167 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ	49
ມາດຕາ 168 ມາດຕະການຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ລັດຖະກອນພາສີ.....	49
ມາດຕາ 169 (ໃໝ່) ການປັບໃໝ	50
ພາກທີ XVI.....	50
ງົບປະມານ, ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ	50
ມາດຕາ 170 (ໃໝ່) ງົບປະມານ	51
ມາດຕາ 171 ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ, ຕາປະທັບ ແລະ ບັດປະຈຳໜ້າທີ່.....	51
ພາກທີ XVII	51
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ.....	51
ມາດຕາ 172 (ປັບປຸງ) ການປ່ຽນແປງສາລະບານອັດຕາພາສີ	51
ມາດຕາ 173 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	51
ມາດຕາ 174 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ	51

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ

/ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ

(ຮ່າງ)
ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ
(ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ວຽກງານພາສີ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ທາງດ້ານພາສີ ແລະ ການຄ້າ, ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງ, ເຊື່ອມຈອດ ກັບສາກົນ ແນໃສ່ປົກປ້ອງ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຜູ້ປະກອບການ, ຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ພາສີ

ພາສີ ແມ່ນ ພັນທະເປັນເງິນທີ່ມອບໃຫ້ລັດ ໂດຍບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນ ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ການຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ການເຂົ້າ-ອອກຂອງ ຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ຍານພາຫະນະ ຜ່ານດ່ານພາສີຊາຍແດນ ຕາມອັດຕາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຜູ້ທີ່ມີກຳມະສິດໂດຍກົງຕໍ່ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ເກັບຮັກສາ ສິນຄ້າ;
2. ພັນທະອື່ນ ໝາຍເຖິງ ອາກອນປະເພດຕ່າງໆ ລວມທັງ ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ເອກະສານແຈ້ງພາສີ ໝາຍເຖິງ ແບບພິມທາງພາສີ ແລະ ເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຍື່ນ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
4. ລາຍເຊັນເອເລັກໂຕຣນິກ ໝາຍເຖິງ ວິທີການທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ທີ່ນຳໃຊ້ເພື່ອບົ່ງບອກເຖິງຜູ້ ແຈ້ງພາສີ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງລາຍເຊັນ ແລະ ເພື່ອຢັ້ງຢືນເຖິງຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຂໍ້ມູນ ໃນການແຈ້ງພາສີ ຜ່ານ ລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ ຮັບຮູ້ໂດຍລັດຖະການພາສີ;

5. ເສັ້ນທາງສະເພາະ ໝາຍເຖິງ ເສັ້ນທາງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ຈາກດ່ານຊາຍແດນ ເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ຫຼື ການເຄື່ອນຍ້າຍ ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;
6. ການມາເຖິງຂອງສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າທີ່ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດໄດ້ມາເຖິງອານາເຂດພາສີ ຫຼື ຫ້ອງການພາສີ ຫຼື ສະຖານທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດໄວ້ ເພື່ອລໍຖ້າການດຳເນີນຂັ້ນຕອນທາງພາສີ;
7. ການອອກໄປຂອງສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍອອກຈາກອານາເຂດພາສີ ຫຼື ຫ້ອງການ ພາສີ ຫຼື ສະຖານທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດໄວ້ ພາຍຫຼັງສຳເລັດການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດຜ່ານດ່ານ ຊາຍແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
8. ສິນຄ້າຜ່ານແດນ ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າທີ່ສົ່ງອອກໄປຍັງປະເທດນຳເຂົ້າ ໂດຍຜ່ານດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ;
9. ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນ ໝາຍເຖິງ ການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິນຄ້າ, ຍານພາຫະນະ, ຕູ້ບັນຈຸສິນຄ້າ ຈາກປະເທດທີ່ສົ່ງອອກ ໄປຍັງປະເທດທີ່ນຳເຂົ້າ ໂດຍມີການຄວບຄຸມຂອງລັດຖະການພາສີ;
10. ການຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຈາກຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງໜຶ່ງໄປ ຍັງຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງອື່ນ;
11. ການສົ່ງເງິນຄືນ ໝາຍເຖິງ ຈຳນວນເງິນຄ່າ ພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ທີ່ຕ້ອງສົ່ງຄືນພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກຳນົດໄວ້;
12. ສິນຄ້າປະເພດຄວບຄຸມ ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ເຄື່ອນຍ້າຍ, ເກັບຮັກສາ ຕາມລະບຽບການສະເພາະ;
13. ສິນຄ້າປະເພດເກືອດຫ້າມ ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ເກັບຮັກສາ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ເປັນຕົ້ນ ອາວຸດເສິກ, ສານເສບຕິດ;
14. ທ່າບົກ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທົ່ວໄປ ເພື່ອລໍຖ້າການປະຕິບັດ ລະບຽບການທາງພາສີ;
15. ໂລຊິດສະຕິກ (Logistics) ໝາຍເຖິງ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານຂະບວນການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິນຄ້າ ທີ່ມີການວາງແຜນ, ການຄວບຄຸມ, ການເກັບຮັກສາ, ການຫຸ້ມຫໍ່, ການຄ່ຽນຖ່າຍ, ການຂົນສົ່ງ, ການ ບໍລິການ ແລະ ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ຈາກຕົ້ນທາງ ໄປຍັງປາຍທາງ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງລູກຄ້າ ຢ່າງເປັນຕ່ອງໂສ້.
16. ສະຖານີຄ່ຽນຖ່າຍຕູ້ສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງທ່າບົກ ຊຶ່ງເປັນສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາ, ແຍກ, ຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ບັນຈຸສິນຄ້າເຂົ້າຕູ້ສິນຄ້າ ເພື່ອ ລໍຖ້າການຄ່ຽນຖ່າຍ ໃສ່ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງ ໂດຍມີການ ຄວບຄຸບ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
17. ລານຕູ້ສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງຕູ້ສິນຄ້າ ຫຼື ບ່ອນຄັດແຍກສິນຄ້າ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງຕາມທຸລະກຳທາງການຄ້າ;
18. ການເກັບຮັກສາສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງການເກັບມ້ຽນສິນຄ້າໃນລະບົບສາງ ຫຼື ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ຕາມລະບຽບການຄຸ້ມຄອງສາງ ເພື່ອລໍຖ້າການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ;
19. ການຍຶດສິນຄ້າ, ຍານພາຫະນະ ໝາຍເຖິງ ການຮັກສາສິນຄ້າ, ຍານພາຫະນະໄວ້ຊົ່ວຄາວ ເພື່ອລໍຖ້າຜົນຂອງການດຳເນີນຄະດີ;
20. ການອາຍັດສິນຄ້າ, ຍານພາຫະນະ ໝາຍເຖິງ ການຮັກສາສິນຄ້າ, ຍານພາຫະນະໄວ້ຊົ່ວຄາວ ຢູ່ສະຖານທີ່ຂອງຜູ້ຖືກຫາໂດຍຫ້າມຊື້ຂາຍ, ໂອນ ຫຼື ຊວດຈຳ ເພື່ອລໍຖ້າຜົນຂອງການພິສູດ ຫຼື ຜົນຂອງ ການດຳເນີນຄະດີ;
21. ການຮັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໝາຍເຖິງ ການເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ເປັນຂອງກາງໃນການກະທຳ ຜິດທາງພາສີ ມາເປັນຂອງລັດຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຫຼື ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງການເງິນ;

- 22. ການສື່ໂກງທາງດ້ານການຄ້າ ໝາຍເຖິງ ການກະທຳຜິດກ່ຽວກັບ ລະຫັດສິນຄ້າ, ມູນຄ່າແຈ້ງ, ປະເທດຜະລິດ, ຈຳນວນ, ຊະນິດ, ນ້ຳໜັກ ທີ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ລາຍຮັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
- 23. ດອກເບ້ຍ ໝາຍເຖິງ ຄ່າເສຍໂອກາດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຈາກການຊັກຊ້າໃນການມອບພັນທະໃຫ້ລັດ;
- 24. ການຕົກເປັນກຳມະສິດຂອງລັດ ໝາຍເຖິງ ການຍິນຍອມຂອງເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການໝົດເວລາຕາມທີ່ກົດໝາຍສະບັບນີ້ກຳນົດໄວ້;
- 25. ດ່ານພາສີຊາຍແດນ ໝາຍເຖິງ ດ່ານພາສີສາກົນ, ດ່ານພາສີທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ດ່ານພາສີປະເພນີທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ໂດຍສານ, ຍານພາຫະນະ ແລະ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງເຂົ້າ-ອອກ;
- 26. ການງົດເກັບພາສີ ໝາຍເຖິງ ການບໍ່ຈ່າຍ ພາສີ ສຳລັບສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂ ທີ່ສິນຄ້າເຫຼົ່ານັ້ນຕ້ອງໄດ້ຖືກສົ່ງອອກຄືນຕາມກຳນົດເວລາ;
- 27. ການຍົກເວັ້ນພາສີ ໝາຍເຖິງ ການຍົກເວັ້ນ ພາສີຢ່າງເຕັມສ່ວນ ໂດຍບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສົ່ງອອກຄືນ;
- 28. ຄ່າສິ້ນເປືອງ ໝາຍເຖິງ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດຳເນີນຄະດີທາງພາສີ, ຄ່າຝາກສາງ, ຄ່າຄ່ຽນຖ່າຍ, ຄ່າບຳລຸງຮັກສາ, ຄ່າຂົນສົ່ງ ແລະ ອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- 29. ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ ໝາຍເຖິງ ການເຊື່ອມໂຍງຂໍ້ມູນກ່ຽວຂ້ອງທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຜູ້ແຈ້ງພາສີ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ

ລັດ ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ດີ ແລະ ຄວາມເພິ່ພໍໃຈ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະກອບການໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ເກັບຮັກສາສິນຄ້າ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມ ວຽກງານພາສີດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ລະບຽບການ, ສະໜອງງົບປະມານ, ປະກອບ ບຸກຄະລາກອນ, ຍານພາຫະນະ ແລະ ວັດຖຸປະກອນ ທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານພາສີໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ. ລັດ ພັດທະນາ ບຸກຄະລາກອນຂອງລັດຖະການພາສີ ໃຫ້ເປັນຜູ້ຊຳນານງານ ແລະ ລະບົບຄຸ້ມຄອງ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ທັນສະໄໝ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ຜູ້ປະກອບການປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນໃນການເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 5 (ໃໝ່) ການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານພາສີ

ລັດ ອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານພາສີ ດ້ວຍການສ້າງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ຕິດຕັ້ງເຄື່ອງມືທີ່ທັນສະໄໝ, ສະໜອງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ໃຫ້ການບໍລິການ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານຂອງສາກົນ.

ລັດ ໃຫ້ບຸລິມະສິດທາງດ້ານພາສີ ແກ່ ຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ, ຜູ້ລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ຫຼື ຍ້າຍຖານການຜະລິດ ເຂົ້າມາລົງທຶນໃນກິດຈະການຕ່າງໆ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 6 (ໃໝ່) ການບໍລິການເຊື່ອມໂຍງ ເຊື່ອມຈອດ

ລັດ ນຳໃຊ້ທຳແຮງທີ່ຕັ້ງພູມສາດຂອງປະເທດ ທີ່ເປັນຈຸດໃຈກາງໃນພາກພື້ນ ເພື່ອການບໍລິການເຊື່ອມໂຍງ ເຊື່ອມຈອດ ດ້ວຍການກຳນົດນະໂຍບາຍ, ກົນໄກ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບໂລຊິດສະຕິກ ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ປອດໄພ, ທັນເວລາ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ

ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານພາສີ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ແຕ່ລະໄລຍະ;
2. ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນຕາມສາຍຕັ້ງ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກສ່ວນທຸລະກິດ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານພາສີ ແລະ ການຄ້າ, ສົ່ງເສີມການຜະລິດ, ການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການລົງທຶນ;
4. ບໍລິການວ່ອງໄວ, ຫັນສະໄໝ, ຍຸຕິທຳ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ກວດສອບໄດ້;
5. ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ສອດຄ່ອງກັບ ສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາ ສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຕ້ອງເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທຸກຊະນິດ ທີ່ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ສປປ ລາວ ລວມທັງ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຈັດ ຊື້ດ້ວຍບົບປະມານຂອງລັດ ຕ້ອງໄດ້ເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມອັດຕາ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ກໍລະນີງົດເກັບ ຫຼື ຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນການກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ ຕ້ອງເສຍ ພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 9 (ໃໝ່) ການພັດທະນາວຽກງານພາສີເປັນທັນສະໄໝ

ລັດ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນແກ່ການພັດທະນາ ວຽກງານພາສີ ເປັນທັນສະໄໝ ເພື່ອສ້າງລະບົບ, ກົນໄກ, ວິທີການຄຸ້ມຄອງ, ຂັ້ນຕອນການບໍລິຫານ, ການບໍລິການ, ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານ ລວມທັງການ ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ເພື່ອເກັບກຳ ແລະ ຮັກສາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບພາສີ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ສາມາດກວດ ສອບໄດ້;

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ໃນການລົງທຶນ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນ ການລົງທຶນພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ທຸລະກຳທາງການຄ້າ ແລະ ການແຈ້ງພາສີ ດຳເນີນຜ່ານທາງ ດ້ານເອເລັກໂຕຣນິກ ເພື່ອພັດທະນາລະບົບພາສີເປັນທັນສະໄໝ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 10 (ໃໝ່) ການຮ່ວມມືພາຍໃນ

ລັດ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການຮ່ວມມືພາຍໃນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ດ້ວຍການປະສານສົມທົບ ລະຫວ່າງ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດ ໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂ ຫຼຸດຜ່ອນຂອດຂັ້ນ, ສົ່ງອຸດຕັນຕ່າງໆ ກ້າວໄປເຖິງລົບລ້າງສິ່ງກົດຂວາງໃນການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ການຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນ ຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ການເຂົ້າ-ອອກ ຂອງຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ຍານພາຫະນະ ຜ່ານດ່ານພາສີຊາຍແດນ.

ມາດຕາ 11 (ໃໝ່) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບການ ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການເກັບຮັກສາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ການເຂົ້າ- ອອກ ຂອງຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ຍານພາຫະນະ ຜ່ານດ່ານພາສີຊາຍແດນ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ເປີດກວ້າງ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຝຶກອົບຮົມ, ການຍົກລະດັບພະນັກງານ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ ສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II
ລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການແຈ້ງພາສີ
ໝວດທີ 1
ລະບຽບການທາງພາສີ

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ລະບຽບການທາງພາສີ

ລະບຽບການທາງພາສີ ແມ່ນບົດບັນຍັດທີ່ກຳນົດອອກ ເພື່ອຄວບຄຸມການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການເກັບຮັກສາ ສິນຄ້າ, ການເຂົ້າ-ອອກ ຂອງຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ຍານພາຫະນະ ຜ່ານດ່ານພາສີຊາຍແດນ ແລະ ພາຍໃນອານາເຂດພາສີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທຸກຊະນິດ ລວມທັງສິນຄ້າຖົດເກັບ ຫຼື ຍົກເວັ້ນ ພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ທີ່ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານລະບຽບການທາງພາສີ.

ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ) ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີສົ່ງອອກ

ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີສົ່ງອອກ ແມ່ນ ລາຄາຂອງສິນຄ້າ, ຄ່າຂົນສົ່ງ, ຄ່າປະກັນໄພ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ຕໍ່າມີ) ຮອດດ່ານພາສີຊາຍແດນບ່ອນສົ່ງອອກ ຫຼື ບ່ອນລັດຖະການພາສີກຳນົດ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີນຳເຂົ້າ

ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີນຳເຂົ້າ ແມ່ນ ລາຄາຊື້-ຂາຍຕົວຈິງຂອງສິນຄ້າ, ຄ່າຂົນສົ່ງ, ຄ່າປະກັນໄພ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ຕໍ່າມີ) ຮອດດ່ານພາສີຊາຍແດນບ່ອນນຳເຂົ້າ ຫຼື ສະຖານທີ່ບ່ອນສິນຄ້າມາເຖິງ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການ ກ່ຽວກັບການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງທົ່ວໄປວ່າດ້ວຍພາສີ ແລະ ການຄ້າ 1994 ຂອງອົງການການຄ້າໂລກ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການລະອຽດ ກ່ຽວກັບຫຼັກການປະເມີນມູນຄ່າແຈ້ງພາສີນຳເຂົ້າ.

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ການຈັດລະຫັດສິນຄ້າ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທຸກຊະນິດທີ່ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງພາສີ ຕາມເລກລະຫັດຂອງແຕ່ລະຊະນິດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສາລະບານສິນຄ້າລະບົບເອກະພາບ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບສາລະບານສິນຄ້າລະບົບເອກະພາບຂອງອົງການພາສີໂລກ ແລະ ອາຊຽນ.

ການຈັດລະຫັດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທຸກຊະນິດທີ່ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ແມ່ນການກຳນົດເລກລະຫັດສິນຄ້າ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການຄິດໄລ່ຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ, ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຄຸ້ມຄອງສິນຄ້າ ແລະ ສະຕິຕິສິນຄ້າ. ການຈັດລະຫັດສິນຄ້າ ຕ້ອງອີງໃສ່ເອກະສານທາງພາສີ, ເອກະສານດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິນຄ້າ ເພື່ອກຳນົດຊື່ ແລະ ລະຫັດສິນຄ້າ.

ການກຳນົດລະຫັດສິນຄ້າ ສຳລັບສິນຄ້າປະເພດຄວບຄຸມ ແລະ ເກືອດຫ້າມ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງສົມທົບກັບລັດຖະການພາສີ ໃນການຈັດລະຫັດສິນຄ້າໃຫ້ຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນລາຍລະອຽດ ຂອງສິນຄ້າ ທີ່ມີລະຫັດເຄົ້າ ແລະ ລະຫັດຍ່ອຍ ຕາມທີ່ກຳນົດໃນສາລະບານສິນຄ້າລະບົບເອກະພາບ.

ໃນເວລາກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງກວດກາລະຫັດສິນຄ້າຕາມເອກະສານແຈ້ງ ພາສີ, ຜົນການກວດກາສິນຄ້າ ຫຼື ຜົນການວິເຄາະ, ວິໄຈ ແລະ ການປະເມີນສິນຄ້າຕົວຈິງ. ກໍລະນີຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຈັດລະຫັດສິນຄ້າບໍ່ຖືກຕ້ອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສາມາດເກັບຕົວຢ່າງໄປວິໄຈ ເພື່ອກຳນົດລະຫັດສິນຄ້າດັ່ງກ່າວໃຫ້ ຖືກຕ້ອງ. ຖ້າຜູ້ແຈ້ງພາສີ ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ການຈັດລະຫັດສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ກໍສາມາດສະເໜີເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ພິຈາລະນາ ຄືນ.

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ແຫຼ່ງກຳນົດສິນຄ້າ

ແຫຼ່ງກຳນົດສິນຄ້າ ແມ່ນ ປະເທດທີ່ໄດ້ຂຸດຄົ້ນ, ຜະລິດ ຫຼື ຜ່ານຂະບວນການຜະລິດ ຫຼື ປຸງແຕ່ງ ສິນຄ້າຕາມລະບຽບການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການຂອງ ການນຳໃຊ້ສາລະບານສິນຄ້າ ລະບົບເອກະພາບ, ການກຳນົດທາງດ້ານປະລິມານ ຂອງສ່ວນປະກອບ ຫຼື ລະບຽບການອື່ນທາງດ້ານການຄ້າ.

ແຫຼ່ງກຳນົດສິນຄ້ານຳໃຊ້ ເພື່ອຢັ້ງຢືນປະເທດຕົ້ນກຳນົດຂອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການໄດ້ຮັບສິດພິເສດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາພາສີ ກັບບັນດາປະເທດທີ່ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮ່ວມລົງນາມ ແລະ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 18 (ໃໝ່) ການກວດກາແຫຼ່ງກຳນົດສິນຄ້າ

ການກວດກາແຫຼ່ງກຳນົດສິນຄ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາແຫຼ່ງກຳນົດສິນຄ້າ ສຳລັບສິນຄ້າສິ່ງອອກ ໃຫ້ປະຕິບັດໃນເວລາ ປະເທດນຳເຂົ້າສະ ໜົມ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກວດກາ ໂດຍອີງໃສ່ແບບພິມ ແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ, ເອກະສານປະກອບການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ, ຜົນການກວດກາສິນຄ້າຕົວ ຈິງ, ຂະບວນການຜະລິດ ແລະ ສ່ວນປະກອບຂອງ ສິນຄ້າ. ໃນເວລາລໍຖ້າຜົນການກວດກາແຫຼ່ງກຳນົດ ສິນຄ້າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີສາມາດອະນຸຍາດໃຫ້ສິ່ງອອກສິນຄ້າກ່ອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 37 ຂອງກົດ ໝາຍສະບັບນີ້.

2. ການກວດກາແຫຼ່ງກຳນົດສິນຄ້າ ສຳລັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງກວດກາ ໂດຍອີງໃສ່ ແບບພິມແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ, ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳນົດສິນຄ້າ, ເອກະສານປະກອບການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍ ລະອຽດ ແລະ ຜົນການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ. ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ສົງໄສຕໍ່ແຫຼ່ງກຳນົດສິນຄ້າ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງ ສົມທົບກັບ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກວດກາແຫຼ່ງກຳນົດສິນຄ້າ ຢູ່ປະເທດຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃຕ້ ເງື່ອນໄຂຂອງສິນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເຂົ້າເປັນພາຄີ. ຜົນການກວດກາມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ທາງກົດໝາຍສຳລັບ ການຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳນົດສິນຄ້າ. ໃນເວລາລໍຖ້າຜົນການກວດກາແຫຼ່ງກຳນົດສິນຄ້າ, ຜູ້ແຈ້ງພາສີສາມາດນຳສິນຄ້າ ເຂົ້າໄດ້ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 37 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແຕ່ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບສິດພິເສດດ້ານອັດຕາພາສີ.

ສຳລັບ ຂັ້ນຕອນ, ວິທີການ ແລະ ກຳນົດເວລາເປັນລາຍລະອຽດໃນການກວດກາ ສິນຄ້າ ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 19 (ໃໝ່) ຫົບຫໍ່ ແລະ ພາຊະນະບັນຈຸ ສິນຄ້າ

ຫົບຫໍ່ ແລະ ພາຊະນະບັນຈຸ ສິນຄ້າ ທີ່ນຳເຂົ້າ ຫຼື ສິ່ງອອກ ຕ້ອງມີເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ເລກໝາຍກຳ ກັບຕາມມາດຕະຖານສາກົນ, ບໍ່ໃຫ້ໂຮມເອົາຫຼາຍຊະນິດສິນຄ້າ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນເຂົ້າໃນຫົບຫໍ່ດຽວ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ ມີການດັດແປງພາຊະນະບັນຈຸສິນຄ້າ.

ສໍາລັບ ສິນຄ້າບາງຊະນິດທີ່ນໍາເຂົ້າ ຕ້ອງຕິດສະຫຼາກເປັນພາສາລາວ ໃສ່ຫີບຫໍ່ ແລະ ພາຊະນະ ບັນຈຸ ຕາມລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 20 (ໃໝ່) ການມາເຖິງ ແລະ ອອກໄປຂອງສິນຄ້າ

ການມາເຖິງ ແລະ ອອກໄປຂອງສິນຄ້າ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການມາເຖິງສິນຄ້ານໍາເຂົ້າທາງນໍ້າ ຈະສິ້ນສຸດ ເມື່ອເຮືອບັນທຸກສິນຄ້າເຂົ້າມາຈອດທຽບທ່າເຮືອ ທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ ແລະ ຂົນສົນຄ້າອອກຈາກເຮືອສໍາເລັດ, ສໍາລັບການອອກໄປຈະສິ້ນສຸດເມື່ອ ເຮືອບັນທຸກສິນຄ້າໄດ້ອອກຈາກທ່າເຮືອຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ການມາເຖິງສິນຄ້ານໍາເຂົ້າທາງບົກ ຈະສິ້ນສຸດ ເມື່ອຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງສິນຄ້າໄດ້ມາເຖິງດ່ານ ຊາຍແດນ ແລະ ຂົນສົນຄ້າຈາກຍານພາຫະນະລົງສາງ ຫຼື ສະຖານທີ່ ທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ, ສໍາລັບການ ອອກໄປຈະສິ້ນສຸດເມື່ອຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງສິນຄ້າອອກຈາກດ່ານຊາຍແດນຂອງ ສປປ ລາວ;
3. ການມາເຖິງສິນຄ້ານໍາເຂົ້າທາງອາກາດ ຈະສິ້ນສຸດ ເມື່ອເຮືອບິນຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ຫຼື ເຮືອບິນສ່ວນຕົວ ໄດ້ມາເຖິງສະໜາມບິນທີ່ມີດ່ານພາສີຕັ້ງຢູ່, ສໍາລັບການອອກໄປ ຈະສິ້ນສຸດເມື່ອເຮືອບິນໄດ້ບິນອອກຈາກ ສະໜາມບິນທີ່ມີດ່ານພາສີຕັ້ງຢູ່ເປັນຈຸດສຸດທ້າຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;
4. ການມາເຖິງສິນຄ້ານໍາເຂົ້າທາງລົດໄຟ ຫຼື ທາງລາງ ຈະສິ້ນສຸດ ເມື່ອຂະບວນລົດໄຟຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ໄດ້ມາເຖິງສະຖານີ ບ່ອນມີດ່ານພາສີຕັ້ງຢູ່ ຫຼື ສະຖານທີ່ ທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດໄວ້ ເພື່ອເອົາສິນຄ້າລົງສາງ. ສໍາລັບການອອກໄປຈະສິ້ນສຸດ ເມື່ອຂະບວນລົດດັ່ງກ່າວໄດ້ອອກຈາກສະຖານີສຸດທ້າຍ ທີ່ມີດ່ານພາສີຕັ້ງຢູ່ ແລະ ອອກຈາກຊາຍແດນຂອງ ສປປ ລາວ;
5. ການມາເຖິງສິນຄ້ານໍາເຂົ້າທາງໄປສະນີ ຈະສິ້ນສຸດ ເມື່ອໄດ້ເປີດກ່ອງສິນຄ້າ, ພັດສະດຸພັນ ແລະ ຖົງເມທາງໄປສະນີ ທີ່ຫ້ອງການໄປສະນີ ທີ່ມີເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີປະຈຳຢູ່ ຫຼື ສະຖານທີ່ ທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ. ສໍາລັບການອອກໄປຈະສິ້ນສຸດ ເມື່ອໄດ້ປິດກ່ອງສິນຄ້າ, ພັດສະດຸພັນ ແລະ ຖົງເມທາງໄປສະນີ ແລະ ໄດ້ດຳເນີນການສົ່ງອອກໄປຕາມເນື້ອໃນຂໍ້ 1, 2, 3 ຫຼື 4 ຂ້າງເທິງນີ້ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ.
6. ການມາເຖິງສິນຄ້ານໍາເຂົ້າທາງທໍ່, ສາຍສົ່ງ ຫຼື ທາງອື່ນທີ່ຄ້າຍຄຽງ ຈະສິ້ນສຸດເມື່ອສິນຄ້າສົ່ງຜ່ານ ທາງດັ່ງກ່າວໄດ້ມາເຖິງສະຖານທີ່ ຫຼື ບ່ອນທີ່ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງກຳນົດ ແລະ ສໍາເລັດການມອບສົ່ງສິນຄ້າ ຕາມການວັດແທກຫົວໜ່ວຍ, ບໍລິມາດ. ສໍາລັບການອອກໄປຈະສິ້ນສຸດ ເມື່ອສິນຄ້າອອກຈາກສະຖານທີ່ ຫຼື ບ່ອນທີ່ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງກຳນົດ ແລະ ອອກຈາກ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ) ການຄວບຄຸມທາງພາສີ

ການຄວບຄຸມທາງພາສີ ແມ່ນ ການນໍາໃຊ້ມາດຕະການ, ວິທີການ ໂດຍລັດຖະການພາສີ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄວບຄຸມການນໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການເກັບຮັກສາ, ການຄ່ຽນຖ່າຍ ສິນຄ້າ, ການເຂົ້າ-ອອກຂອງ ຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ຍານພາຫະນະ ຜ່ານດ່ານພາສີຊາຍແດນ.

ມາດຕາ 22 (ໃໝ່) ການສິ້ນສຸດການຄວບຄຸມທາງພາສີ

ການຄວບຄຸມທາງພາສີ ຈະສິ້ນສຸດລົງກໍຕໍ່ເມື່ອ ໄດ້ສໍາເລັດການປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທາງພາສີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 2 ການແຈ້ງພາສີ

ມາດຕາ 23 (ໃໝ່) ການແຈ້ງພາສີ

ການແຈ້ງພາສີ ແມ່ນ ການແຈ້ງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ເອກະສານທຸລະກຳທາງການຄ້າ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນ ໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ກວດກາ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ/ຫຼື ເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ.

ການແຈ້ງພາສີ ປະກອບ ມີ ການແຈ້ງພາສີໂດຍສັງເຂບ ແລະ ການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຊຶ່ງ ສາມາດແຈ້ງໃນຮູບແບບພິມທີ່ເປັນເຈ້ຍ ຫຼື ແຈ້ງໃນຮູບແບບເອເລັກໂຕຣນິກ ຢູ່ດ່ານພາສີຊາຍແດນ ຫຼື ສະຖານທີ່ ທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ.

ມາດຕາ 24 (ປັບປຸງ) ການແຈ້ງພາສີໂດຍສັງເຂບ

ການແຈ້ງພາສີໂດຍສັງເຂບ ແມ່ນ ການແຈ້ງຂໍ້ມູນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕາມເອກະສານຂົນສົ່ງ ທີ່ມາ ຮອດດ່ານພາສີຊາຍແດນ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ເພື່ອປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນການຄວບຄຸມທາງພາສີ.

ໃນການແຈ້ງພາສີໂດຍສັງເຂບ ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຫຼື ຜູ້ຂົນສົ່ງ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ແຈ້ງຍານພາຫະນະ ແລະ ເອກະສານຂົນສົ່ງ ຕາມແບບພິມທີ່ທາງລັດຖະການພາສີໄດ້ກຳນົດໄວ້ ພາຍໃນ ຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ ນັບແຕ່ເວລາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ມາເຖິງດ່ານພາສີຊາຍແດນ;
2. ສາມາດແຈ້ງລ່ວງໜ້າ ຊາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ ກ່ອນສິນຄ້າມາເຖິງດ່ານພາສີຊາຍແດນ;

ໃນການແຈ້ງພາສີໂດຍສັງເຂບ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ອອກຈາກຍານພາຫະນະ ຂົນສົ່ງ ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຫຼື ມີເຫດສຸດວິໄສ.

ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ) ການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ

ການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ແມ່ນ ການແຈ້ງຂໍ້ມູນ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ລົງໃນແບບພິມ ການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຕາມລະບອບພາສີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ຂໍ້ມູນ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ປະກອບລົງໃນແບບພິມແຈ້ງ ພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ລວມທັງເອກະສານປະກອບໃນການແຈ້ງພາສີ.

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ເອກະສານແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ

ເອກະສານແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ແບບພິມການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ;
2. ແບບພິມການແຈ້ງພາສີໂດຍສັງເຂບ ພ້ອມດ້ວຍ ເອກະສານຂົນສົ່ງ;
3. ໃບແຈ້ງລາຄາ;
4. ໃບລາຍການຫຸ້ມຫໍ່;
5. ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ໃນກໍລະນີຕ້ອງການສິດທິພິເສດທາງດ້ານອັດຕາພາສີ;
6. ໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ໃນກໍລະນີເປັນສິນຄ້າປະເພດຄວບຄຸມ;
7. ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພິດ ແລະ ສັດ ໃນກໍລະນີເປັນສິນຄ້າປະເພດຄວບຄຸມ.

ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ) ກຳນົດເວລາໃນການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ

ກຳນົດເວລາໃນການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຕ້ອງແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຕາມໂມງເວລາທາງລັດຖະການ ຫຼື ຕາມເວລາທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ;

2. ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຕ້ອງແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບຫ້າ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ແຈ້ງພາສີໂດຍສັງເຂບ, ຖ້າກາຍກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວຈະຖືກຄວບຄຸມໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ດຳເນີນມາດຕະການຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສາມາດດຳເນີນລະບຽບການທາງພາສີ ໃນວັນພັກລັດຖະການ ແລະ ນອກເວລາລັດຖະການ ເພື່ອຮັບປະກັນເວລາ ໃນການຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ, ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ການຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ການເຂົ້າ-ອອກຂອງຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ຍານພາຫະນະ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ແຈ້ງພາສີ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ສະຖານທີ່ດຳເນີນລະບຽບການທາງພາສີ. ສຳລັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ແຈ້ງພາສີ.

ມາດຕາ 28 (ໃໝ່) ການກວດກາເອກະສານແຈ້ງພາສີ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງກວດກາເອກະສານແຈ້ງພາສີ ໂດຍສົມທຽບຂໍ້ມູນ ໃນແບບພິມການແຈ້ງພາສີ ເປັນລາຍລະອຽດ ກັບເອກະສານອື່ນທີ່ປະກອບໃນການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ, ກວດກາຄວາມສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍຄຸ້ມຄອງສິນຄ້າ, ຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ. ຖ້າເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ເຫັນວ່າຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຖືກຕ້ອງ ກໍໃຫ້ຮັບ ແລະ ລົງທະບຽນການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ.

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ເປັນ ຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງກວດກາຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານການແຈ້ງພາສີ ເປັນລາຍລະອຽດ ໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນເວລາ ສອງ ຊົ່ວໂມງ. ສຳລັບກຳນົດເວລາກວດກາເອກະສານແຈ້ງພາສີຂອງຜູ້ປະກອບການອື່ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບົບບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ.

ການກວດກາເອກະສານແຈ້ງພາສີ ຕ້ອງດຳເນີນຜ່ານລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ/ຫຼື ການກວດເອກະສານຕົວຈິງ.

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ແຈ້ງພາສີຫາກກວດພົບເຫັນຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນ ໃນການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມສິບ ວັນ, ຕ້ອງປະກອບໃບແຈ້ງພາສີຄືນໃໝ່ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ສ່ວນຄວາມຜິດພາດທີ່ໄດ້ແຈ້ງຜ່ານມາ ຈະຖືກດຳເນີນການທາງດ້ານບໍລິຫານ.

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ມີຈຸດປະສົງຍົກເລີກລະບອບການແຈ້ງພາສີໃນເບື້ອງຕົ້ນ ໂດຍໄປນຳໃຊ້ລະບອບການແຈ້ງພາສີອື່ນ ດ້ວຍເຫດຜົນໃດໜຶ່ງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສາມາດພິຈາລະນາເປັນກໍລະນີສະເພາະພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບຫ້າ ວັນລັດຖະການ.

ມາດຕາ 29 (ໃໝ່) ການປະຕິເສດການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ

ລັດຖະການພາສີ ສາມາດປະຕິເສດການແຈ້ງພາສີ ໃນກໍລະນີກວດກາພົບເຫັນການແຈ້ງຂໍ້ມູນໃນແບບພິມແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ບໍ່ຄົບຖ້ວນ, ບໍ່ມີລາຍເຊັນຂອງຜູ້ແຈ້ງພາສີ, ນຳໃຊ້ແບບພິມການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ເອກະສານປະກອບການແຈ້ງພາສີບໍ່ຄົບຖ້ວນ, ມີຮອຍລຶບ, ຮອຍຂີດຂ້າ, ຮອຍເປື້ອນ.

ໃນກໍລະນີປະຕິເສດການແຈ້ງພາສີ ລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງພາສີຊາບເປັນລາຍລັກອັກສອນຜ່ານລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ ຫຼື ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນໃນທັນໃດ.

ມາດຕາ 30 (ປັບປຸງ) ການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ກ່ອນສິນຄ້າມາເຖິງ

ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ຜູ້ແຈ້ງພາສີສາມາດແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດກ່ອນສິນຄ້າມາເຖິງດ່ານພາສີຊາຍແດນ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ສາມາດແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດລ່ວງໜ້າພາຍໃນກຳນົດ ເຈັດ ວັນລັດຖະການ ແລະ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານໃຫ້ຄົບຖ້ວນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 26 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ສຳລັບ ແບບພິມການແຈ້ງພາສີໂດຍສັງເຂບ ຫຼື ໃບຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ໃຫ້ຍື່ນຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ພາຍຫຼັງສິນຄ້າມາເຖິງ;
2. ພາຍຫຼັງການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດໄດ້ລົງທະບຽນແລ້ວ ໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ເມື່ອສິນຄ້າມາເຖິງດ່ານພາສີຊາຍແດນ;
3. ພາຍຫຼັງສິນຄ້າມາເຖິງດ່ານພາສີຊາຍແດນແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງກວດກາຕົວຈິງ ຫຼື ກວດກາຕາມຄວາມສ່ຽງ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ) ການຮັບຮອງລ່ວງໜ້າ

ໃນກໍລະນີຜູ້ແຈ້ງພາສີບໍ່ໝັ້ນໃຈໃນການ ຈັດເລກລະຫັດ, ແຫຼ່ງກຳເນີດ, ມູນຄ່າແຈ້ງ ຫຼື ບັນຫາອື່ນ ເພື່ອປະກອບການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຜູ້ແຈ້ງພາສີສາມາດຂໍ ຄຳແນະນຳ ແລະ ການຮັບຮອງລ່ວງໜ້ານຳ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ ແລະ ຕົວຢ່າງສິນຄ້າ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃນການຄົ້ນຄວ້າ. ກໍລະນີບໍ່ສາມາດສະໜອງຕົວຢ່າງສິນຄ້າ ຜູ້ແຈ້ງພາສີຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນ ເອກະສານດ້ານເຕັກນິກກ່ຽວກັບສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ;
2. ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບການຈັດເລກລະຫັດ, ແຫຼ່ງກຳເນີດ, ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ພາຍໃນກຳນົດ ເກົ້າສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍ ແລ້ວແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງພາສີຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນກຳນົດ ຫ້າ ວັນລັດຖະການ. ໃນກໍລະນີບໍ່ສາມາດຮັບຮອງລ່ວງໜ້າໄດ້ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງພາສີຊາຍ ຫຼື ໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວສະໜອງເອກະສານເພີ່ມເຕີມ;
3. ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບ ວັນ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບໜ້າສືຮັບຮອງລ່ວງໜ້າ ຖ້າຜູ້ແຈ້ງພາສີບໍ່ເຫັນດີ ກໍສາມາດສະເໜີໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ພິຈາລະນາຄືນ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງພິຈາລະນາຄືນ ແລະ ແຈ້ງຜົນການຄົ້ນຄວ້າໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ພາຍໃນກຳນົດ ຫ້າ ວັນລັດຖະການ;
4. ໜ້າສືຮັບຮອງລ່ວງໜ້າ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຕາມລະບຽບການ ສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີໃນການກວດກາຕາມລະບຽບການທາງພາສີ;
5. ໜ້າສືຮັບຮອງລ່ວງໜ້າ ມີອາຍຸການນຳໃຊ້ ສາມ ປີ ຖ້າວ່າຄຸນລັກສະນະຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງແລ້ວ ຫາກບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ;
6. ກໍລະນີ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ມີການປ່ຽນແປງທາງດ້ານຄຸນລັກສະນະ ຜູ້ແຈ້ງພາສີຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ລັດຖະການພາສີ ເພື່ອພິຈາລະນາອອກໜ້າສືຮັບຮອງລ່ວງໜ້າສະບັບໃໝ່.
 ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການລະອຽດ ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງລ່ວງໜ້າ.

ມາດຕາ 32 (ໃໝ່) ອັດຕາແລກປ່ຽນ

ອັດຕາແລກປ່ຽນສຳລັບການຄິດໄລ່ຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ແມ່ນອັດຕາແລກປ່ຽນລະຫວ່າງສະກຸນເງິນກີບ ຂອງ ສປປ ລາວ ກັບສະກຸນເງິນຕ່າງປະເທດໂດລາສະຫະລັດ ທີ່ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ປະກາດໃຊ້ ໃນເວລາຊຳລະ.

ໝວດທີ 3

ການກວດກາ, ການອະນຸຍາດ ແລະ ການຄ້າປະກັນ

ມາດຕາ 33 (ໃໝ່) ຫຼັກການໃນການກວດກາ

ຫຼັກການໃນການກວດກາຂອງລັດຖະການພາສີ ແມ່ນ ດຳເນີນຕາມຜົນຂອງການວິເຄາະ, ວິໄຈ, ການເລືອກເຟັ້ນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ເພື່ອປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ເຂົ້າໃນການຄວບຄຸມກວດກາຂອງ ລັດຖະການພາສີ ຕາມລະບົບບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ຊຶ່ງປະກອບມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມສ່ຽງລະດັບຕໍ່າ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງດຳເນີນການກວດກາ;
2. ຄວາມສ່ຽງລະດັບກາງ ຕ້ອງດຳເນີນການກວດກາ ຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານການແຈ້ງພາສີ;
3. ຄວາມສ່ຽງລະດັບສູງ ຕ້ອງດຳເນີນການກວດກາຂໍ້ມູນ, ເອກະສານແຈ້ງພາສີ ແລະ ສິນຄ້າຕົວຈິງ.

ພາຍຫຼັງທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ໄດ້ກວດກາ ແລະ ເຫັນວ່າຖືກຕ້ອງແລ້ວ ສາມາດຮັບຮອງການແຈ້ງພາສີ ເປັນລາຍລະອຽດ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 34 (ໃໝ່) ການກວດກາ ຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ

ໃນກໍລະນີລະບົບບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ສະແດງຄວາມສ່ຽງໃນລະດັບກາງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງກວດກາຄືນ ຂໍ້ມູນທີ່ປະກອບໃນແບບພິມແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ແລະ ບັນດາເອກະສານປະກອບການແຈ້ງພາສີ ນອກຈາກນັ້ນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຍັງສາມາດແຈ້ງຜູ້ປະກອບການ ໃຫ້ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພີ່ມເຕີມ ເປັນຕົ້ນ ເອກະສານ ທຸລະກຳທາງການຄ້າ, ທຸລະກຳທາງການເງິນ, ໃບຢັ້ງຢືນທາງດ້ານຄຸນນະພາບ.

ມາດຕາ 35 (ປັບປຸງ) ການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ

ໃນກໍລະນີລະບົບບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ສະແດງຄວາມສ່ຽງໃນລະດັບສູງ ໃຫ້ດຳເນີນການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ ດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ໂດຍກົງ ຫຼື ນຳໃຊ້ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ວິທີການດ້ານວິຊາສະເພາະອື່ນ;
2. ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ກວດກາ ໂດຍຊ້ອງໜ້າຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຢູ່ດ່ານພາສີ, ສາງສິນຄ້າ ຫຼື ສະຖານທີ່ ທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 37 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດການກວດກາສິນຄ້າແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງບັນທຶກລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບຊະນິດ, ຈຳນວນ, ນ້ຳໜັກ, ລາຄາ, ປະເທດຜະລິດ, ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງ, ວັນເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ກວດກາສິນຄ້າພ້ອມທັງລົງລາຍເຊັນ, ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ໃສ່ໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ແລະ/ຫຼື ໃບປ່ອຍສິນຄ້າ;
4. ໃນກໍລະນີຜົນຂອງການກວດກາສິນຄ້າ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ແຈ້ງລົງໃນແບບພິມແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງເຮັດບົດບັນທຶກ ເພື່ອປະກອບສຳນວນຄະດີ. ໃນກໍລະນີ ຜູ້ແຈ້ງພາສີບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຜົນຂອງການກວດກາທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ກໍສາມາດສະເໜີໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ກວດກາສິນຄ້າຄືນໃໝ່;
5. ການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ ຢູ່ບໍລິເວນທີ່ມີການກວດກາຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງລັດຖະການພາສີ ສປປ ລາວ ແລະ ລັດຖະການພາສີ ຂອງປະເທດໃກ້ຄຽງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມການຕົກລົງ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ປະເທດດັ່ງກ່າວ;
6. ໃນກໍລະນີສິນຄ້າ ທີ່ມີການກວດກາຂອງຫຼາຍຂະແໜງການຮ່ວມກັນ ຢູ່ດ່ານພາສີ, ສາງສິນຄ້າ ຫຼື ສະຖານທີ່ ທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ ໃຫ້ປະສານສົມທົບກັນໃນການດຳເນີນການກວດກາ;
7. ສິນຄ້າປະເພດ ພືດຜັກ, ວັກແຊງ, ສັດມີຊີວິດ ຊຶ່ງຫຍຸ້ງຍາກຕໍ່ການຮັກສາ ຫຼື ສິນຄ້າພິເສດອື່ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບບຸລິມະສິດໃນການກວດກາ;

8. ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງດຳເນີນການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນກຳນົດເວລາ ແປດຊົ່ວໂມງ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບແບບພິມແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ. ສຳລັບສິນຄ້າທີ່ມີຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ ມີຫຼາຍປະເພດສິນຄ້າ ຊຶ່ງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການກວດກາ ໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສອາວັນ. ສຳລັບສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງໄດ້ກວດກາສະເພາະທາງ ດ້ານຄຸນນະພາບ, ສຸຂານາໄມ, ສຸຂານາໄມພືດ-ສັດ ຫຼື ຄວາມປອດໄພທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ, ວັດທະນະທຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

9. ການກວດກາຍານພາຫະນະ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ການຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ, ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ຊຶ່ງການຄວບຄຸມ ແລະ ການກວດກາສິນຄ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດ ຄ່ອງກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 36 (ໃໝ່) ສະຖານທີ່ກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ

ສະຖານທີ່ກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ດ່ານພາສີຊາຍແດນ, ສະຖານີລົດໄຟ, ສະໜາມບິນ, ຫ້ອງການໄປສະນີ, ທ່າເຮືອ, ທ່າບິກ, ສາງ, ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຫຼື ສະຖານທີ່ອື່ນ ທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ ໃຫ້ເປັນບ່ອນນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ເກັບຮັກສາ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນລະບຽບການທາງພາສີ;
2. ສະຖານທີ່ ວາງສະແດງສິນຄ້າ;
3. ສະຖານທີ່ ບ່ອນໂຄງການກໍ່ສ້າງຕັ້ງຢູ່;
4. ສະຖານທີ່ ຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງ ແລະ ປະກອບ;
5. ສະຖານທີ່ກວດກາສິນຄ້າຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສປປ ລາວ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີປະເທດອ້ອມຂ້າງ;
6. ສະຖານທີ່ອື່ນ ທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ ໃຫ້ເປັນບ່ອນກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ.

ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງສະໜອງສະຖານທີ່ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ ໃນການກວດກາ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 37 (ໃໝ່) ການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳສິນຄ້າອອກສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳສິນຄ້າອອກຈາກສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ສິນຄ້າຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດອອກ ພາຍຫຼັງສຳເລັດລະບຽບການທາງພາສີ;
2. ກໍລະນີຜູ້ແຈ້ງພາສີ ທີ່ເປັນຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ ໄດ້ສຳເລັດລະບຽບການແຈ້ງພາສີແຕ່ຍັງບໍ່ທັນຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ, ສິນຄ້າສາມາດອະນຸຍາດອອກໄດ້ ຖ້າມີການຄ້ຳປະກັນ ໂດຍທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ຫຼື ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເລື່ອນຊຳລະໃນໄລຍະໃດໜຶ່ງ ຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ກໍລະນີເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ຖືກເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງປັບໃໝ ຍ້ອນການກະທຳຜິດ ແຕ່ສິນຄ້າໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກ, ເຈົ້າຂອງສິນຄ້າຕ້ອງຊຳລະຄ່າປັບໃໝ ຫຼື ມີການຄ້ຳປະກັນ ໂດຍ ທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈ່າຍຄ່າປັບໃໝດັ່ງກ່າວ;
4. ສຳລັບສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງຜ່ານການກວດກາ, ວິໄຈ ແລະ ປະເມີນຜົນເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງ ແຕ່ສິນຄ້າໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກໄດ້, ລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງອະນຸຍາດປ່ອຍສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ຫຼື ປະຕິບັດຕາມໜັງສືຢືນດ້ານວິຊາສະເພາະຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
5. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດບຸດເນົ່າ ຫຼື ເຊື່ອມຄຸນນະພາບໄວ, ສັດທີ່ມີຊີວິດ, ສິນຄ້າທີ່ນຳໃຊ້ເປັນກໍລະນີສຸກເສີນ, ສິນຄ້າທີ່ຮັບໃຊ້ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ເຄື່ອງຂອງ ນັກການທູດ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຄ້ຳປະກັນ ເພື່ອນຳສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ອອກກ່ອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນ ມາດຕາ 40 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 38 (ໃໝ່) ການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງໂດຍບໍ່ຊ່ອງໜ້າເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ຜູ້ແຈ້ງພາສີ

ລັດຖະການພາສີ ສາມາດກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ ໂດຍບໍ່ຊ່ອງໜ້າເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຂອງຊາດ;
2. ເພື່ອປ້ອງກັນສຸຂະພາບ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ເມື່ອກວດກາເຫັນການກະທຳຜິດທາງກົດໝາຍ;
4. ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທາງພາສີຢູ່ດ່ານພາສີຊາຍແດນ ພາຍຫຼັງສິນຄ້າມາຮອດດ່ານກາຍກຳນົດ ສາມສິບ ວັນ;
5. ກໍລະນີອື່ນທີ່ກົດໝາຍກຳນົດ.

ການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ ໂດຍບໍ່ຊ່ອງໜ້າເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາດ້ວຍເຄື່ອງສາຍແສງ;
2. ກວດກາດ້ວຍອຸປະກອນເຕັກນິກ ຫຼື ວິທີການອື່ນດ້ານພາສີ ຂອງລັດຖະການພາສີ;
3. ກວດກາ ໂດຍມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ປະຈຳການຢູ່ດ່ານພາສີຊາຍແດນ, ວິສາຫະກິດຂົນສົ່ງ ແລະ ສາງສິນຄ້າ ຊຶ່ງຕ້ອງມີການບັນທຶກຜົນການກວດກາ ແລະ ລົງລາຍເຊັນໂດຍພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 39 (ປັບປຸງ) ການຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ

ພາຍຫຼັງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ໄດ້ຮັບຮອງການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດແລ້ວ ຜູ້ແຈ້ງພາສີຕ້ອງຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ເປັນສະກຸນເງິນກີບ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນໂດຍທັນທີ.

ສຳລັບຜູ້ປະກອບການ ມາດຕະຖານເອອີໂອ ສາມາດຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ເອົາສິນຄ້າອອກຈາກສາງ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ເຮັດສັນຍາຄ້ຳປະກັນນຳລັດຖະການພາສີ.

ພາຍຫຼັງຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ສຳເລັດແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຫຼື ຜູ້ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ຮັບເງິນ ຕ້ອງອອກໃບຮັບເງິນ ຜ່ານລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ ຫຼື ແບບພິມທົ່ວໄປ ເພື່ອຢັ້ງຢືນວ່າຜູ້ແຈ້ງພາສີໄດ້ຊຳລະຕາມກົດໝາຍແລ້ວ.

ມາດຕາ 40 (ປັບປຸງ) ການຄ້ຳປະກັນ ເພື່ອນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ອອກຈາກ ສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີ

ການຄ້ຳປະກັນ ເພື່ອນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ອອກຈາກ ສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີ ກ່ອນການແຈ້ງພາສີ ເປັນລາຍລະອຽດ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ແຈ້ງພາສີຕ້ອງຢືນຄຳຮ້ອງຂໍຄ້ຳປະກັນ ຕາມແບບພິມ ຕໍ່ລັດຖະການພາສີ ເພື່ອພິຈາລະນາ;
2. ການຄ້ຳປະກັນສາມາດຄ້ຳປະກັນດ້ວຍເງິນສົດ ຫຼື ໜັງສືຄ້ຳປະກັນຂອງ ທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ຊຶ່ງມີມູນຄ່າເທົ່າກັບ ມູນຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ທີ່ຕ້ອງຊຳລະ;

3. ພາຍຫຼັງໄດ້ນຳສິນຄ້າອອກຈາກ ສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີ ແລ້ວ ຜູ້ແຈ້ງພາສີຕ້ອງແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ພາຍໃນກຳນົດ ສາມສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ອອກຈາກ ສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີ. ສ່ວນເງິນ ຫຼື ໜັງສືຄ້ຳປະກັນນັ້ນ ຕ້ອງສົ່ງຄືນໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງພາສີ. ຖ້າບໍ່ມາແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຕ້ອງເສຍດອກເບ້ຍ ສູນຈຸດຊາວຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ (0,25%) ຂອງຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕໍ່ວັນທີ່ມີການຊັກຊ້າ;

4. ສໍາລັບຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ, ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສ້າງກັດລັດຖະບານ ກໍ່ສາມາດສະເໜີເຮັດໜັງສືຄໍາປະກັນເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຂອງຕົນອອກກ່ອນ. ຖ້າອົງການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ ຫາກບໍ່ປະຕິບັດຕາມໜັງສືຄໍາປະກັນນັ້ນ ກໍ່ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 4 ຜູ້ແຈ້ງພາສີ

ມາດຕາ 41 (ໃໝ່) ຜູ້ແຈ້ງພາສີ

ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ມີ ດັ່ງນີ້

1. ຜູ້ແຈ້ງພາສີທົ່ວໄປ;
2. ຜູ້ບໍລິການແຈ້ງພາສີ.

ມາດຕາ 42 (ໃໝ່) ຜູ້ແຈ້ງພາສີທົ່ວໄປ

ຜູ້ແຈ້ງພາສີທົ່ວໄປ ແມ່ນ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບສິດຈາກເຈົ້າຂອງ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ.

ມາດຕາ 43 (ປັບປຸງ) ຜູ້ບໍລິການແຈ້ງພາສີ

ຜູ້ບໍລິການແຈ້ງພາສີ ແມ່ນ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະການພາສີ ໃຫ້ດໍາເນີນການແຈ້ງພາສີແທນເຈົ້າຂອງ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການລະອຽດ ກ່ຽວກັບ ມາດຕະຖານ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂອບເຂດການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ບໍລິການແຈ້ງພາສີ.

ມາດຕາ 44 (ປັບປຸງ) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ແຈ້ງພາສີ

ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ມີ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ພົວພັນກັບລັດຖະການພາສີ ໃນການລົງທະບຽນເພື່ອນໍາໃຊ້ລະບົບການແຈ້ງພາສີ ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;
2. ປະຕິບັດລະບຽບການໃນການແຈ້ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ການປະກອບເອກະສານທາງພາສີ, ການແຈ້ງພາສີ, ການເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ, ການນໍາເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ອອກຈາກ ສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີແທນເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ;
3. ແຈ້ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕໍ່ລັດຖະການພາສີ ແລະ ຍື່ນເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອປະຕິບັດຂັ້ນຕອນທາງພາສີ;
4. ລົງລາຍເຊັນ ໃສ່ແບບພິມແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ;
5. ຊໍາລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ;
6. ເຂົ້າຮ່ວມ ກວດກາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນໍາເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ເປັນຕົ້ນ ການເປີດຕູ້ສິນຄ້າ, ຫີບຫໍ່, ນັບຈໍານວນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ຕິດຊັງນໍ້າໜັກ, ວັດແທກ;
7. ຈ່າຍຄ່າຂົນສົ່ງ, ຄ່າຄ່ຽນຖ່າຍ, ຄ່າຝາກສາງ ແລະ ຄ່າສິ້ນເປືອງອື່ນ ໃນການດໍາເນີນການກວດກາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ;
8. ຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນຕາມກົດໝາຍ.

ສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດ ແລະ ຜູ້ບໍລິການແຈ້ງພາສີ ຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນຂອບເຂດທີ່ ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຫຼື ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ.

ເຈົ້າຂອງ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ ໃນກໍລະນີ ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບສິດ ໄດ້ມີການລະເມີດລະບຽບການ ກ່ຽວກັບລະບອບພາສີ ເປັນຕົ້ນ ການແຈ້ງພາສີ, ການເສຍຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ.

ໝວດທີ 5

ຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ

ມາດຕາ 45 (ໃໝ່) ຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ

ຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ (Authorized Economic Operator - AEO) ແມ່ນ ຜູ້ປະກອບການດີເດັ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ, ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ມີມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຕາມທີ່ກະຊວງການເງິນກຳນົດ.

ມາດຕາ 46 (ໃໝ່) ສິດທິພິເສດຂອງຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ

ຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ ຈະໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນການກວດກາເອກະສານແຈ້ງພາສີ, ເອກະສານປະກອບການແຈ້ງພາສີ ແລະ ການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ ໃນເວລາດຳເນີນລະບຽບການທາງພາສີ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີຂໍ້ມູນວ່າມີການລະເມີດລະບຽບການພາສີ;
2. ໄດ້ຮັບຮອງການແຈ້ງພາສີ ແລະ ນຳເອົາສິນຄ້າອອກຈາກ ດ່ານພາສີ ຫຼື ສາງກ່ອນ ເຖິງວ່າເອກະສານໃດໜຶ່ງບໍ່ຄົບຖ້ວນກໍຕາມ ແຕ່ຕ້ອງສະໜອງເອກະສານນັ້ນ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ພາຍໃນ ສາມສິບວັນນັບແຕ່ວັນເອົາສິນຄ້າອອກສາງ;
3. ສາມາດນຳສິນຄ້າອອກກ່ອນ ນອກໂມງລັດຖະການ;
4. ໄດ້ຮັບບູລິມະສິດ ໃນການຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຈະໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດ ຕາມການຕົກລົງຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງລັດຖະການພາສີຂອງສອງປະເທດ.

ມາດຕາ 47 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ

ຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ແຕ່ງຕັ້ງບຸກຄົນ ຫຼື ໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບຕິດຕໍ່ພົວພັນ ແລະ ປະສານງານກັບລັດຖະການພາສີ;
3. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕາມການສະເໜີ;
4. ຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບ ລະບຽບການທາງພາສີ, ການຈັດສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກຳຕ່າງໆ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຕົນ;
5. ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ໃນການລົງກວດກາສະຖານທີ່ຂອງຕົນ ເຊັ່ນ ຫ້ອງການ, ສາງ, ລະບົບປ້ອງກັນໄພ;
6. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 6
ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ

ມາດຕາ 48 (ໃໝ່) ຄວາມສ່ຽງທາງພາສີ

ຄວາມສ່ຽງທາງພາສີ ແມ່ນຄວາມອາດສາມາດໃນການລະເມີດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນ ກ່ຽວກັບ ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການເກັບ ຮັກສາ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ການເຂົ້າ-ອອກຂອງຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ຍານພາຫະນະ ຜ່ານດ່ານພາສີຊາຍແດນ.

ມາດຕາ 49 (ປັບປຸງ) ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທາງພາສີ

ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທາງພາສີ ແມ່ນ ຂັ້ນຕອນ ແລະ ມາດຕະການດ້ານວິຊາສະເພາະ ທີ່ລັດຖະ ການພາສີນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກຳນົດ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ຈັດລະດັບຄວາມສ່ຽງ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດສັນ ຊັບພະຍາກອນຢ່າງມີປະສິດຜົນເຂົ້າໃນການກວດກາ, ຄວບຄຸມຕິດຕາມ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການດຳເນີນ ການອື່ນໆດ້ານພາສີ ດັ່ງນີ້:

1. ລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງນຳໃຊ້ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງສຳລັບການຕັດສິນໃຈໃນການຄວບຄຸມ, ຕິດຕາມ, ກວດກາສິນຄ້າ, ຍານພາຫະນະ ແລະ ການປາບປາມການລັກລອບໜີພາສີທຸກຮູບແບບ;
2. ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທາງພາສີ ຕ້ອງເກັບກຳ, ວິເຄາະຂໍ້ມູນ, ກຳນົດເງື່ອນໄຂແລະປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ, ຈັດປະເພດຄວາມສ່ຽງ, ວາງມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມໃນການຄວບຄຸມທາງ ພາສີ;
3. ລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງມີລະບົບການສື່ສານແບບອັດຕະໂນມັດ ໃນການຮິບໂຮມ ແລະ ປະເມີນ ຜົນຂໍ້ມູນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບລະອຽດກ່ຽວກັບການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທາງພາສີ.

ມາດຕາ 50 (ປັບປຸງ) ການແຈ້ງ ແລະ ກວດກາເຄື່ອງຂອງຕິດຕົວຜູ້ໂດຍສານ

ເຄື່ອງຂອງຕິດຕົວຜູ້ໂດຍສານທີ່ເຂົ້າ-ອອກຜ່ານດ່ານພາສີຊາຍແດນ ທາງລົດ, ທາງລົດໄຟ, ທາງເຮືອ ແລະ ທາງເຮືອບິນ ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມທາງພາສີ. ຖ້າເປັນເຄື່ອງຂອງຕິດຕົວຜູ້ໂດຍສານ ທີ່ມີມູນຄ່າບໍ່ ເກີນຕາມກົດໝາຍກຳນົດ ຜູ້ໂດຍສານບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ໄປຕາມຊ່ອງທີ່ກຳນົດໃຫ້.

ຜູ້ໂດຍສານທີ່ນຳສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ເກີນຈຳນວນທີ່ກົດໝາຍກຳນົດ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງທາງປາກເປົ່າ ຫຼື ຕາມແບບພິມ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ໄປຕາມຊ່ອງທີ່ກຳນົດໃຫ້.

ຜູ້ໂດຍສານ ທີ່ເດີນທາງເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ທີ່ນຳເງິນສົດ, ວັດຖຸມີຄ່າ ຫຼື ເຄື່ອງມືທາງດ້ານການ ເງິນ ຊຶ່ງມີມູນຄ່າເກີນ ໜຶ່ງຮ້ອຍລ້ານກີບ ຫຼື ທຽບເທົ່າ ຕ້ອງແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີປະຈຳດ່ານພາສີຊາຍແດນ.

ສຳລັບ ເຄື່ອງວັດຖຸບູຮານ ແລະ ວັດທະນະທຳ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີປະຈຳດ່ານພາສີຊາຍແດນ.

ມາດຕາ 51 (ປັບປຸງ) ການແຈ້ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທາງໄປສະນີ ແລະ ສິ່ງຜ່ານທາງອອນລາຍ ຫຼື ສື່ກາງອື່ນ

ພັດສະດຸພັນ, ຖົງເມທາງໄປສະນີ ແລະ ສິນຄ້າທີ່ມີການຊື້ຂາຍຜ່ານທາງອອນລາຍ ຫຼື ສື່ກາງອື່ນ ນຳ ເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ຫຼື ຜ່ານແດນ ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມທາງພາສີ ແລະ ຈະສິ້ນສຸດລົງເມື່ອໄດ້ສຳເລັດການ ປະຕິບັດລະບຽບການທາງພາສີ.

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິການຈັດສົ່ງ ແລະ ແຈກຢາຍພັດສະດຸພັນ, ຖົງເມທາງໄປສະນີ ຕ້ອງແຈ້ງພາສີແທນເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບພາສີ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການສະເພາະ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ສິນຄ້າຜ່ານທາງໄປສະນີ ແລະ ສົ່ງຜ່ານທາງອອນລາຍ ຫຼື ສີ່ກາງອື່ນ.

ມາດຕາ 52 (ປັບປຸງ) ການນໍາຍານພາຫະນະສ່ວນບຸກຄົນເຂົ້າ-ອອກຜ່ານດ່ານ

ຜູ້ເດີນທາງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງນໍາຍານພາຫະນະສ່ວນບຸກຄົນ ເຂົ້າ-ອອກຊົ່ວຄາວ ເພື່ອທ່ອງທ່ຽວ ຢ້ຽມຢາມ ຫຼື ພົວພັນວຽກງານ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທາງພາສີ, ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສັນຍາ ຫຼື ອະນຸສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງແມ່ນຍານພາຫະນະທີ່ຂຶ້ນທະບຽນແລ້ວ;
2. ຕ້ອງແຈ້ງລາຍລະອຽດຂອງຍານພາຫະນະ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຫຼື ແຈ້ງຜ່ານລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ ເພື່ອດໍາເນີນຕາມລະບຽບການ;
3. ຕ້ອງນໍາຍານພາຫະນະດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າ-ອອກຄືນຕາມກໍານົດເວລາ ແລະ ຕາມດ່ານພາສີຊາຍແດນ ທີ່ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີໄດ້ກໍານົດ, ຖ້າກາຍກໍານົດເວລາດັ່ງກ່າວຕ້ອງຖືກປັບໃໝຕາມລະບຽບການ;
4. ຍານພາຫະນະດັ່ງກ່າວ ຫ້າມ ຊີ້ຂາຍ, ມອບ, ໂອນ, ຊວດຈໍາ, ປົດປ່າຍທະບຽນ;
5. ໃນກໍລະນີ ມີຈຸດປະສົງຂໍຕໍ່ອາຍຸນໍາໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຕ້ອງນໍາເອົາເອກະສານ ແລະ ຍານພາຫະນະ ສະເໜີຕໍ່ລັດຖະການພາສີ ກ່ອນວັນໝົດກໍານົດຂອງໃບອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ສອງວັນ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 53 (ໃໝ່) ການກວດກາສິນຄ້າ ແລະ ຍານພາຫະນະສະເພາະ

1. ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງກວດກາສິນຄ້າ ແລະ ຍານພາຫະນະຢູ່ບໍລິເວນສະຖານທີ່ເຄື່ອນໄຫວຂອງ ຕີນ. ຖ້າມີຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງກວດກາດ້ານວິຊາສະເພາະກ່ຽວກັບປະລິມານ, ສຸຂະພາບ, ສຸຂານາໄມພິດ ແລະ ສັດ, ວັດທະນະທໍາ, ແລະ ຄວາມປອດໄພດ້ານອາຫານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຕ້ອງອີງໃສ່ຜົນການກວດກາດ້ານວິຊາ ສະເພາະຂອງຂະແໜງການລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຕັດສິນອະນຸມັດປ່ອຍສິນຄ້າ;

2. ສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງຜ່ານການກວດກາດ້ານວິຊາສະເພາະ ຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ຢູ່ດ່ານພາສີຊາຍແດນ ຈົນກວ່າຈະສໍາເລັດລະບຽບການທາງພາສີ. ຖ້າມີການອະນຸຍາດໃຫ້ນໍາສິນຄ້າໄປສະຖານທີ່ອື່ນ ເພື່ອການ ກວດກາດ້ານວິຊາສະເພາະຕາມກົດໝາຍກໍານົດ ຫຼື ຖ້າເຈົ້າຂອງສິນຄ້າສະເໜີໃຫ້ເກັບຮັກສາໄວ້ຢູ່ສະຖານທີ່ ອື່ນ ເພື່ອປ້ອງກັນການເສຍຫາຍ, ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວຕ້ອງຖືກຕາມເງື່ອນໄຂການຄວບຄຸມຕິດຕາມທາງພາສີ ແລະ ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຕິດຕາມຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຈົນກວ່າສໍາເລັດລະບຽບການທາງພາສີ;

3. ຂອບເຂດເວລາສໍາລັບການກວດກາດ້ານວິຊາສະເພາະ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການກ່ຽວ ຂ້ອງກໍານົດ. ຂະແໜງການທີ່ຮັບຜິດຊອບກວດກາດ້ານວິຊາສະເພາະ ຕ້ອງລາຍງານຜົນການກວດກາ ໃຫ້ແກ່ ລັດຖະການພາສີພາຍໃນ ສອງວັນລັດຖະການ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບຜົນການກວດກາ.

ລັດຖະການພາສີ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ດໍາເນີນການກວດກາດ້ານວິຊາສະ ເພາະ ເພື່ອຮັບປະກັນການອະນຸຍາດນໍາສິນຄ້າ ແລະ ຍານພາຫະນະ ອອກຢ່າງວ່ອງໄວ.

ມາດຕາ 54 (ໃໝ່) ການຄວບຄຸມ, ການກວດກາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຢູ່ເທິງຍານພາຫະນະໂດຍສານ

1. ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ມານໍາຍານພາຫະນະໂດຍສານ ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງປະຕິບັດລະບຽບການທາງພາສີ ແຕ່ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;

2. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ມານໍາຍານພາຫະນະໂດຍສານຂາເຂົ້າຕ້ອງປະຕິບັດລະບຽບການແຈ້ງ ພາສີຄືກັນກັບສິນຄ້ານໍາເຂົ້າ;

3. ສິນຄ້າບໍລິການ ເທິງຍານພາຫະນະໂດຍສານຂາອອກ ຫຼື ຜ່ານແດນຕ້ອງປະຕິບັດລະບຽບການ ແຈ້ງພາສີຄືກັນກັບສິນຄ້າສົ່ງອອກ.

ມາດຕາ 55 (ໃໝ່) ການຄວບຄຸມຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາສິນຄ້າທີ່ປະຊາຊົນແລກປ່ຽນຊື້ຂາຍຕາມຊາຍແດນ

1. ສິນຄ້າທີ່ມີການແລກປ່ຽນຊື້ຂາຍຕາມຊາຍແດນ ແມ່ນສິນຄ້າທີ່ຮັບໃຊ້ຊີວິດປະຈຳວັນ ແລະ ຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ຂອງປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ປະເທດໃກ້ຄຽງ;
2. ສໍາລັບສິນຄ້າທີ່ມີການແລກປ່ຽນຊື້ຂາຍຕາມຊາຍແດນ ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ; ໃນກໍລະນີບໍ່ມີເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ປະຈຳການຢູ່ບໍລິເວນດັ່ງກ່າວ, ມອບໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ປະຈຳຢູ່ຊາຍແດນເປັນຜູ້ຄວບຄຸມ ແລະ ກວດກາ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ.
ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການສະເພາະກ່ຽວກັບການນໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ.

ໝວດທີ 7

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດຄວບຄຸມ ແລະ ເກືອດຫ້າມ

ມາດຕາ 56 (ປັບປຸງ) ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດຄວບຄຸມ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດຄວບຄຸມ ແມ່ນ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດ້ວຍເຫດຜົນດ້ານ ຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມ, ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ສຸຂານາໄມ, ສຸຂານາໄມພືດ ແລະ ສັດ, ການຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ເຫດຜົນອື່ນ ຊຶ່ງຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງລັດຖະການພາສີ.

ການນໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການຜ່ານແດນ, ການເກັບຮັກສາ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດຄວບຄຸມ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ ຫຼື ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 57 ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງປະເພດເກືອດຫ້າມ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດເກືອດຫ້າມ ແມ່ນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຊັ່ນ ອາວຸດເສິກ, ຢາເສບຕິດ, ວັດຖຸອອກລິດຕໍ່ຈິດປະສາດ ແລະ ສານເຄມີອັນຕະລາຍ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສົ່ງອອກ-ນໍາເຂົ້າ, ຜ່ານແດນ, ເຄື່ອນຍ້າຍ, ຊື້ຂາຍ ຫຼື ມີໄວ້ໃນຄອບຄອງ.

ໝວດທີ 8

ມາດຕະການປົກປ້ອງສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ມາດຕາ 58 ມາດຕະການປົກປ້ອງສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ຖ້າເຈົ້າຂອງສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ ຫາກມີຂໍ້ມູນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ວ່າການນໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ຫຼື ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນ ມີສິນຄ້າທີ່ລະເມີດລິຂະສິດ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຫຼື ລະເມີດລິຂະສິດຂອງຕົນ, ເຈົ້າຂອງສິດນັ້ນສາມາດປະກອບຄໍາຮ້ອງຢືນຕໍ່ລັດຖະການພາສີ ເພື່ອຂໍໃຫ້ດໍາເນີນການກວດກາ ແລະ ຍຶດສິນຄ້ານັ້ນໄວ້ຊົ່ວຄາວ.

ມາດຕາ 59 (ປັບປຸງ) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການປົກປ້ອງສິດ ຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການປົກປ້ອງສິດ ຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ປະຕິບັດ

ດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສາມາດໂຈະຊົ່ວຄາວການດໍາເນີນລະບຽບການທາງພາສີ ຕໍ່ສິນຄ້າທີ່ມີຂໍ້ສົງໄສໃນການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ ຖ້າໄດ້ຮັບການສະເໜີຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກເຈົ້າຂອງສິດ ຫຼື ຜູ້ທີ່

ໄດ້ຮັບການມອບສິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ພ້ອມທັງສະແດງເອກະສານຫຼັກຖານໃນການລະເມີດສິດ ແລະ ໄດ້ວາງເງິນຄ້າປະກັນ ຫຼື ການຄ້າປະກັນດ້ວຍສະຖາບັນການເງິນ ເພື່ອເປັນການທົດແທນຜົນເສຍຫາຍຖ້າກໍລະນີກວດພົບວ່າບໍ່ມີການລະເມີດຊັບສິນທາງປັນຍາແຕ່ຢ່າງໃດ;

2. ມາດຕະການກັກຊົ່ວຄາວຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕໍ່ສິນຄ້ານໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ທີ່ມີຂໍ້ສົງໄສວ່າລະເມີດຕໍ່ສິດຊັບສິນທາງປັນຍາ ເຊິ່ງລະບຸໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ແມ່ນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕໍ່ສິນຄ້າຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານມະນຸດສະທໍາ, ເຄື່ອງໃຊ້ສ່ວນຕົວ, ສິນຄ້າໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ແລະ ສິດທິພິເສດຖືກຕ້ອງ, ກະເປົາ, ຂອງຂ້ວນ, ເຄື່ອງຂອງບໍລິຈາກທີ່ນອນໃນຂອບເຂດການຍົກເວັ້ນພາສີ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກບົດແນະນໍາລະອຽດ ກ່ຽວກັບມາດຕະການປົກປ້ອງສິດ ຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ພາກທີ III

ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ

ໜວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງ ການເຄື່ອນຍ້າຍພາຍໃນ

ມາດຕາ 60 ການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ພາຍໃນອານາເຂດພາສີ

ສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງປະກອບເອກະສານການເຄື່ອນຍ້າຍ ແມ່ນ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ, ສິນຄ້າປອດພາສີ, ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນໍາເຂົ້າຕາມນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງເຄື່ອນຍ້າຍພາຍໃນລະບົບສາງ.

ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ທີ່ມີຈຸດປະສົງເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ພາຍໃນອານາເຂດພາສີຕ້ອງໄປຕາມເສັ້ນທາງທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດເມື່ອຮອດປາຍທາງແລ້ວ ຕ້ອງນໍາໄປແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ເພື່ອດຳເນີນຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 61 ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ນອກອານາເຂດພາສີ

ໃນກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນ ທີ່ບໍ່ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ພາຍໃນອານາເຂດພາສີໄດ້, ລັດຖະການພາສີ ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍໂດຍອາໄສດິນແດນຂອງຕ່າງປະເທດ ຕາມການເຫັນດີຂອງປະເທດໃຫ້ຜ່ານ; ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີສົ່ງອອກພ້ອມທັງຍົກເວັ້ນການປະຕິບັດລະບຽບການນໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ. ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງມີໃບແຈ້ງພາສີຕິດຕາມໄປນໍາ.

ໜວດທີ 2

ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ

ມາດຕາ 62 (ໃໝ່) ສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ

ສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ ຈະໄດ້ຖືກຍົກເວັ້ນຄ່າພາສີ ແລະ ພັນອື່ນ ແຕ່ຈະຕ້ອງໄດ້ເສຍຄ່າບໍລິການຕາມອັດຕາທີ່ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 63 (ປັບປຸງ) ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ ໂດຍຜ່ານດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສັນຍາ, ສິນທິສັນຍາ ແລະ ລະບຽບການ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ລັດຖະການພາສີ;
2. ຕ້ອງຄ້ຳປະກັນເປັນແຊັກເງິນສົດ ຫຼື ໜັງສືຄ້ຳປະກັນຂອງທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ;
3. ຕ້ອງປະກອບເອກະສານແຈ້ງພາສີຢູ່ດ່ານຊາຍແດນບ່ອນນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ຕາມລະບຽບການກຳນົດ;
4. ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນ ຕ້ອງແມ່ນພາຫະນະຂົນສົ່ງຕັ້ງແຕ່ບັນຈຸສິນຄ້າສະເພາະ ແລະ ຕ້ອງໄປຕາມເສັ້ນທາງສະເພາະ ແລະ ກຳນົດເວລາ ທີ່ລັດຖະການພາສີໄດ້ກຳນົດ;
5. ສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ໂດຍໜີບກົວ ຫຼື ສາຍຮັດທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການຄ່ຽນຖ່າຍ, ຈຳໜ່າຍສິນຄ້າພາຍໃນ;
6. ໃນກໍລະນີເກີດອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ເຫດສຸດວິໄສຕ້ອງແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີບ່ອນໃກ້ທີ່ສຸດ, ຖ້າມີການຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;
7. ໃນກໍລະນີມີແຫ່ງຂ່າວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີສາມາດດຳເນີນການກວດກາສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ;
8. ໃນກໍລະນີສິນຄ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກອຸປະຕິເຫດ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດເກັບກູ້ຄືນໄດ້ ຫຼື ມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມນັ້ນ ຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ. ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄ້ຽມຄອງສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ.

ມາດຕາ 64 (ໃໝ່) ການຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ

ການຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ ສາມາດສັບປ່ຽນຫົວລາກ, ຫາງລາກ ຫຼື ຍົກຍໍຕູ້ສິນຄ້າ ໄດ້ພຽງຄັ້ງດຽວ ຢູ່ດ່ານພາສີຊາຍແດນ ບ່ອນທີ່ມີການນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກ ຫຼື ສະຖານທີ່ ຊຶ່ງລັດຖະການພາສີກຳນົດ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.
ສຳລັບການຄ່ຽນຖ່າຍ ຫຼື ການຂົນສົ່ງ ທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ແລ້ວ ຖືວ່າບໍ່ຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂຂອງສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ.

ມາດຕາ 65 (ໃໝ່) ການສິ້ນສຸດການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ

ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ ແລະ ການຄ້ຳປະກັນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ ເມື່ອສິນຄ້າຖືກນຳອອກຈາກດິນແດນ ສປປ ລາວ ແລະ ມີການຍັ້ງຢືນຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຊາຍແດນ. ເງິນຄ້ຳປະກັນຕ້ອງຖືກສົ່ງຄືນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງ, ສ່ວນໜັງສືຄ້ຳປະກັນແມ່ນຖືກລົບລ້າງ. ສຳລັບຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ໝວດທີ 3

ການໃຊ້ເຮືອຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ຫຼື ຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຕາມແມ່ນ້ຳຊາຍແດນ

ມາດຕາ 66 (ປັບປຸງ) ການຄວບຄຸມເຮືອຕາມແມ່ນ້ຳຊາຍແດນ

ເຮືອ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຂົນສົ່ງໂດຍສານ ຫຼື ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕາມແມ່ນ້ຳຊາຍແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງມີທະບຽນ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີ ນຳຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ໃນເວລາເຮືອເຂົ້າ ຫຼື ອອກຈາກທ່າ ຕ້ອງແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ບ່ອນດ່ານພາສີຕັ້ງຢູ່.

ມາດຕາ 67 (ປັບປຸງ) ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຕາມແມ່ນໍ້າຊາຍແດນ

ເຮືອ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕາມແມ່ນໍ້າຊາຍແດນ ໃນເວລາເດີນທາງ ຫຼື ພາຍຫຼັງເຂົ້າທຽບທ່າ ຫຼື ຖ້າຫາກມີການກວດຄົ້ນເຮືອຕາມເສັ້ນທາງເດີນເຮືອເຈົ້າຂອງເຮືອຕ້ອງເອົາປຶ້ມທະບຽນເຮືອ ແລະ ໃບຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທາງນໍ້າ ແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ເພື່ອກວດກາ ເຖິງວ່າເຮືອນັ້ນຈະບັນທຸກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ຜູ້ໂດຍສານ ຫຼື ບໍ່ກໍຕາມ.

ສໍາລັບເຮືອ ສປປ ລາວ ທີ່ມີການຊື້ຂາຍ, ໂອນ, ປ່ຽນແປງລັກສະນະຂອງເຮືອຫຼື ຢຸດເຊົາການເດີນເຮືອເຈົ້າຂອງເຮືອຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ບ່ອນເຮືອໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນນັ້ນຊາບພາຍໃນກໍານົດເວລາ ຊາວວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຊື້ຂາຍ, ໂອນ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ຢຸດເຊົາເປັນຕົ້ນໄປ.

ການເດີນເຮືອຕາມແມ່ນໍ້າຂອງ ຕ້ອງເສຍຄ່າທໍານຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຈອດທຽບທ່າ ຕາມກົດໝາຍ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ອະນຸສັນຍາຂອງບັນດາປະເທດລຸ່ມແມ່ນໍ້າຂອງ.

ພາກທີ IV

ການຄຸ້ມຄອງ ລະບົບສາງ ແລະ ເຂດປອດພາສີ

ໜວດທີ 1

ລະບົບສາງ

ມາດຕາ 68 (ປັບປຸງ) ລະບົບສາງ

ລະບົບສາງ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ເພື່ອນໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ພາຍໃນກໍານົດເວລາອັນແນ່ນອນໂດຍງົດເກັບພາສີ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ ຂອງລັດຖະການພາສີ ເພື່ອລໍຖ້າການປະຕິບັດລະບຽບການທາງພາສີ, ປະກອບມີ ປະເພດສາງ ດັ່ງນີ້:

- ສາງເກັບມ້ຽນສິນຄ້າຊົ່ວຄາວ;
- ສາງອຸດສາຫະກໍາ;
- ສາງພິເສດ;
- ສາງທ່າປົກ;
- ສາງນິຕິບຸກຄົນ.

ມາດຕາ 69 (ໃໝ່) ສາງເກັບມ້ຽນສິນຄ້າຊົ່ວຄາວ

ສາງເກັບມ້ຽນສິນຄ້າຊົ່ວຄາວ ແມ່ນບ່ອນເກັບມ້ຽນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທົ່ວໄປ ທີ່ມີລັກສະນະປົກກະຕິ ເພື່ອລໍຖ້າການດໍາເນີນລະບຽບການທາງພາສີ ພາຍໃນກໍານົດ ສິບຫ້າວັນ ແລະ ສາມາດຂໍຕໍ່ອາຍຸການເກັບຮັກສາໄວ້ອີກບໍ່ເກີນ ເຈັດວັນ.

ມາດຕາ 70 (ໃໝ່) ສາງອຸດສາຫະກໍາ

ສາງອຸດສາຫະກໍາ ແມ່ນບ່ອນເກັບມ້ຽນ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ວັດຖຸດິບ ແລະ ວັດຖຸປະກອບ ທີ່ນໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກຊົ່ວຄາວ ເພື່ອປະກອບ, ດັດແປງ, ປຸງແຕ່ງ, ຫຸ້ມຫໍ່ ຫຼື ສ້ອມແປງ ແລ້ວສົ່ງອອກຄືນ ພາຍໃນກໍານົດ ໜຶ່ງຮ້ອຍແປດສິບວັນ ແລະ ສາມາດຂໍຕໍ່ອາຍຸການເກັບຮັກສາໄວ້ອີກບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງຮ້ອຍແປດສິບວັນ.

ມາດຕາ 71 (ໃໝ່) ສາງພິເສດ

ສາງພິເສດ ແມ່ນບ່ອນເກັບມ້ຽນ ຫຼື ກັກກັນ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດຄວບຄຸມ ຫຼື ຕົກຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງສະເພາະ ເຊັ່ນ ສັດມີຊີວິດ, ສິນຄ້າທີ່ເສື່ອມຄຸນນະພາບໄວ, ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ

ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ ເກັບຮັກສາໄວ້ໃນສາງຈຳເພາະ. ກຳນົດເວລາໃນການເກັບຮັກສາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 72 (ໃໝ່) ສາງທ່າບົກ

ສາງທ່າບົກ ແມ່ນເຂດໂລຊິດສະຕິກ ປະກອບມີ ສະຖານີຄ່ຽນຖ່າຍຜູ້ສິນຄ້າ ແລະ ລານຜູ້ສິນຄ້າ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ເທິງບົກ ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັບໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຮູບແບບການຂົນສົ່ງ ສຳລັບການຄວບຄຸມ, ການເກັບຮັກສາ ແລະ ການກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງສິນຄ້າ ທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບົບການຄ້າສາກົນ, ແມ່ນສູນກາງຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ ທີ່ສາມາດຮັບ-ສົ່ງ, ເຕົ້າໂຮມ, ແຈກຢາຍ, ຝາກສາງ, ເປີດ ແລະ ບັນຈຸເຂົ້າຜູ້ສິນຄ້າໄດ້ ຕາມເງື່ອນໄຂສັນຍາສາກົນ ແລະ ແມ່ນດ່ານສາກົນ ສຳລັບການຂົນສົ່ງສິນຄ້າເຂົ້າ-ອອກ ແລະ ຜ່ານແດນຂອງປະເທດ.

ສິນຄ້າ ທີ່ເກັບຮັກສາໄວ້ໃນສາງທ່າບົກ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 73 (ໃໝ່) ສາງນິຕິບຸກຄົນ

ສາງນິຕິບຸກຄົນ ແມ່ນສະຖານທີ່ເກັບສິນຄ້າ ຂອງຕົນເອງສະເພາະ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນລັດຖະການພາສີກຳນົດ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຊຶ່ງບໍ່ລວມເອົາສິນຄ້າປະເພດເກືອດຫ້າມ.

ສິນຄ້າ ສາມາດເກັບຮັກສາໄວ້ສາງນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນ ສາມສິບວັນ ແລະ ສາມາດຂໍ້ຕໍ່ອາຍຸການເກັບຮັກສາໄວ້ອີກໜຶ່ງຄັ້ງບໍ່ເກີນ ສາມສິບວັນ.

ມາດຕາ 74 (ໃໝ່) ການສ້າງຕັ້ງສາງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງສາງສິນຄ້າ, ທ່າບົກ, ທ່າເຮືອ, ລານຜູ້ສິນຄ້າ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງການເງິນ ຈຶ່ງດຳເນີນກິດຈະການສ້າງຕັ້ງ. ຜູ້ຂໍອະນຸຍາດ ຕ້ອງສະເໜີບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ແຜນຜັງກໍ່ສ້າງກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ ແລະ ຕ້ອງດຳເນີນການຕາມຫຼັກການ, ວິທີການ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ກະຊວງການເງິນໄດ້ກຳນົດ ດັ່ງນີ້:

- ສະຖານທີ່ສ້າງຕັ້ງຂອງສາງ ຕ້ອງຕັ້ງຢູ່ບໍລິເວນດ່ານພາສີສາກົນ ຫຼື ສະຖານທີ່ອື່ນທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ ຕາມມາດຕະຖານການສ້າງຕັ້ງສາງ;
- ອາຄານຂອງສາງ ຕ້ອງມີສະຖານທີ່ພຽງພໍ ໃນການເກັບຮັກສາສິນຄ້າຊົ່ວຄາວ ທັງຮັບປະກັນການຈັດສັນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບົບສາງ. ພ້ອມນັ້ນ ກໍ່ມີສະຖານທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດວຽກຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ, ສຳລັບການປຸກສ້າງຕ້ອງໄດ້ຖືກຮັບຮອງຈາກຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບມາດຕະຖານເຕັກນິກ;
- ສະຖານທີ່ສ້າງຕັ້ງລະບົບສາງ ຕ້ອງແມ່ນບ່ອນທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງຂອງລັດຖະການພາສີ;
- ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ຕ້ອງມີສາງຂອງຕົນເອງ ຫຼື ເຊົ່າສາງ ຢູ່ພາຍໃນ.

ການສ້າງຕັ້ງສາງທ່າບົກ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ລັດຖະບານໄດ້ກຳນົດສະເພາະ.

ມາດຕາ 75 (ໃໝ່) ເງື່ອນໄຂໃນການສ້າງຕັ້ງສາງ

ຜູ້ມີຈຸດປະສົງ ສ້າງຕັ້ງລະບົບສາງຕ້ອງຍື່ນໃບສະເໜີຕໍ່ກະຊວງການເງິນ ເພື່ອຂໍອະນຸມັດທາງດ້ານຫຼັກການກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງລະບົບສາງ ພ້ອມເອກະສານປະກອບເຊັ່ນ ບົດວິພາກເສດຖະກິດເຕັກນິກ ແລະ

ອື່ນໆ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຜູ້ປະກອບການ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ດັ່ງນີ້:

- ສະຖານທີ່ສ້າງຕັ້ງລະບົບສາງ ຕ້ອງແມ່ນບ່ອນທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕາມຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງຂອງ ລັດຖະການພາສີ ບໍ່ແມ່ນດ່ານພາສີສາກົນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງ ຂອງບັນດາປະເທດອະນຸພາກ ພື້ນແມ່ນ້ຳຂອງ ໃນການກວດກາຮ່ວມກັນຈຸດດຽວສຳລັບຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ;

- ການສ້າງຕັ້ງລະບົບສາງ ຕ້ອງຮັບປະກັນປະສິດທິຜົນບໍ່ເປັນການເພີ່ມຕື່ມທຶນທຸລະກິດຂອງຜູ້ ປະກອບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ແນ່ໃສ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ;

- ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດຈາກກະຊວງການເງິນ ໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດລະບົບສາງ ຕ້ອງເຮັດສັນຍາຄ້ຳ ປະກັນນຳກົມພາສີ ເພື່ອດຳເນີນການບໍລິການຕາມລະບຽບການ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການສະເພາະກ່ຽວກັບການຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນ ກິດຈະການສາງ.

ມາດຕາ 76 (ປັບປຸງ) ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງສາງ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສາມາດກວດບັນຊີ, ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຢູ່ໃນສາງປະເພດຕ່າງໆໄດ້ທຸກເວລາ ຕາມ ລະບຽບການຖ້າເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ.

ໃນກໍລະນີສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຢູ່ໃນສາງມີຈຳນວນບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຕາມບັນຊີທີ່ໄດ້ແຈ້ງໄວ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນຜູ້ ຄຸ້ມຄອງສາງຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກຳນົດ.

ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ພາຍໃນລະບົບສາງຕ້ອງມີໃບເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.

ຜູ້ປະກອບການກິດຈະການສາງພັກສິນຄ້າ ຕ້ອງມີລະບົບບັນຊີທີ່ສາມາດເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບລະບົບ ການຄຸ້ມຄອງຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.

ມາດຕາ 77 (ໃໝ່) ການສະສາງສິນຄ້າຄ້າງສາງ

ລັດຖະການພາສີ ສາມາດດຳເນີນການສະສາງສິນຄ້າຄ້າງສາງ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

- ສິນຄ້າ ທີ່ເສື່ອມຄຸນນະພາບໄວ ໂດຍບໍ່ມີເຈົ້າຂອງມາພົວພັນ;
- ສິນຄ້າ ທີ່ຮັກສາໄວ້ເກີນກຳນົດເວລາທີ່ກົດໝາຍກຳນົດ ທີ່ມີເຈົ້າຂອງ ຫຼື ບໍ່ມີເຈົ້າຂອງ ມາພົວພັນ;
- ສິນຄ້າ ທີ່ແຈ້ງສະລະສິດ (ທີ່ບໍ່ເປັນມົນລະພິດ);
- ສິນຄ້າປະເພດລັດຄວບຄຸມ ທີ່ນຳເຂົ້າສາງໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- ລັດຖະການພາສີ ມີສິດປະມຸນຂາຍອອກ ແລະ ຫັກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນໃນການປະມຸນ,

ສ່ວນເງິນທີ່ຍັງເຫຼືອແມ່ນມອບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕາມກົດໝາຍ.

ສຳລັບສິນຄ້າ ທີ່ເປັນມົນລະພິດ ເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ຜູ້ຂັບລົດ ຫຼື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຈາກເຈົ້າຂອງ ສິນຄ້າ ຕ້ອງຂົນສົນຄ້າດັ່ງກ່າວອອກຈາກອານາເຂດຂອງ ສປປ ລາວ. ກໍລະນີບໍ່ສາມາດລະບຸເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ດັ່ງກ່າວແມ່ນມອບໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສົມທົບກັບຜູ້ບໍລິການສາງ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອທຳລາຍ ສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ.

ໝວດທີ 2 ຮ້ານຄ້າປອດພາສີ

ມາດຕາ 78 (ປັບປຸງ) ການສ້າງຕັ້ງຮ້ານຄ້າປອດພາສີ

ຮ້ານຄ້າປອດພາສີ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອຈຳໜ່າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງໃຫ້ແກ່ຜູ້ເດີນທາງອອກນອກປະເທດ. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຖືກຖືເກັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນຕາມກົດໝາຍ.

ຮ້ານຄ້າປອດພາສີ ສາມາດສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ສະໜາມບິນສາກົນ, ດ່ານຊາຍແດນທາງບົກສາກົນ, ສະຖານີລົດໄຟສາກົນ ຫຼື ຢູ່ໃນຕົວເມືອງ.

ກະຊວງການເງິນ ອອກລະບຽບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການດຳເນີນກິດຈະການຮ້ານຄ້າປອດພາສີ.

ມາດຕາ 79 (ໃໝ່) ການດຳເນີນກິດຈະການຮ້ານຄ້າປອດພາສີ

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການຮ້ານຄ້າປອດພາສີ ຕ້ອງເຄື່ອນໄຫວກິດຈະການຂອງຕົນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການເປັນອັນສະເພາະ.

ມາດຕາ 80 (ໃໝ່) ການຍຸດເຊົາກິດຈະການຮ້ານຄ້າປອດພາສີ

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຈະຍຸດເຊົາກິດຈະການຮ້ານຄ້າປອດພາສີຂອງຕົນ ໃຫ້ແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນຕໍ່ລັດຖະການພາສີຊາບລ່ວງໜ້າ ເກົ້າສິບວັນ ກ່ອນວັນຍຸດເຊົາກິດຈະການ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- ສົ່ງສິນຄ້າອອກໄປຈາກດິນແດນ ສປປ ລາວ;
- ນຳສິນຄ້າ ອອກຈາກຮ້ານຄ້າປອດພາສີ ພ້ອມທັງເສຍພາສີ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນລະບອບການແຈ້ງພາສີອື່ນ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ລັດຖະການພາສີ.

ມາດຕາ 81 (ໃໝ່) ເຂດປອດພາສີ

ເຂດປອດພາສີ ແມ່ນຂອບເຂດ, ບໍລິເວນ ຫຼື ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ທີ່ລັດຖະບານກຳນົດ ເພື່ອລົງທຶນເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງ, ປະກອບ. ສຳລັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ຜ່ານເຂດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນປະຕິບັດຄືກັບລະບອບຖືເກັບພາສີ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະອຽດກ່ຽວກັບລະບຽບການຄຸ້ມຄອງເຂດປອດພາສີ.

ພາກທີ V

ການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຊົ່ວຄາວ

ມາດຕາ 82 (ປັບປຸງ) ການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວທົ່ວໄປ

ການນຳເຂົ້າເຄື່ອງຂອງຊົ່ວຄາວທົ່ວໄປ ແມ່ນການນຳເຂົ້າໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ ຫຼັງຈາກນັ້ນໃຫ້ສົ່ງອອກຄືນຕາມກຳນົດເວລາທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ ຕາມຈຳນວນ ແລະ ສະພາບເດີມ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຍານພາຫະນະ, ກົນຈັກໜັກ, ເຄື່ອງມື, ວັດຖຸປະກອນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານສະເພາະໃດໜຶ່ງ;
2. ພາຫະນະຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ພາຊະນະບັນຈຸສິນຄ້າ ລວມທັງຕູ້ສິນຄ້າ;
3. ເຄື່ອງຂອງ ເພື່ອການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ວັດທະນະທຳ, ການສະແດງ, ວາງສະແດງ ແລະ ການທົດລອງ.

ເຄື່ອງຂອງທີ່ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ຫາ 3 ເທົ່ານີ້ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຫຼື ຢ້າຍິນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບການງົດເກັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ, ໃນເວລາສົ່ງອອກຄືນ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຂາອອກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ລັດຖະການພາສີ ເປັນຜູ້ກຳນົດເວລາໃນການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 83 (ປັບປຸງ) ການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວວັດຖຸສິ່ງຂອງເພື່ອການຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງ, ປະກອບ, ດັດແປງ, ຫຸ້ມຫໍ່ ຫຼື ສ້ອມແປງ

ການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວວັດຖຸສິ່ງຂອງ ລວມທັງພາຊະນະບັນຈຸ ແລະ ວັດສະດຸຫຸ້ມຫໍ່ຕ່າງໆເພື່ອຜະລິດ, ປະກອບ, ດັດແປງ ຫຼື ສ້ອມແປງ, ປຸງແຕ່ງເປັນຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ ຫຼື ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ, ແລ້ວນຳອອກຄືນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມລະບຽບການ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແມ່ນໄດ້ຮັບການງົດເກັບພາສີ ໃນເວລານຳເຂົ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງມີແຜນການນຳເຂົ້າ ແລະ/ຫຼື ສູດການຜະລິດສະເໝີຕໍ່ລັດຖະການພາສີ;
2. ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກຳນົດເວລາຂອງລະບຽບການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວ, ຖ້າປະຕິບັດບໍ່ໄດ້ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ລັດຖະການພາສີ;
3. ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ, ການປະກອບ, ການດັດແປງ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ, ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ທີ່ມີຄຸນນະພາບບໍ່ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂສົ່ງອອກຄືນໄດ້ນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນຕາມລະບຽບການ. ໃນກໍລະນີສິ່ງເສດເຫຼືອບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ຫຼື ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການທຳລາຍຖິ້ມ.

ມາດຕາ 84 (ປັບປຸງ) ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກຕາມນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ລັດ ມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສຳລັບກິດຈະການ, ໂຄງການ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຂອງລັດຖະບານ ລວມທັງ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດອື່ນ ໃນເວລານຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ, ງົດເກັບ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນພາສີ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 85 (ປັບປຸງ) ການນຳອອກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຊົ່ວຄາວ

ການນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ອອກນອກປະເທດເປັນການຊົ່ວຄາວ ໃນເວລານຳກັບຄືນປະເທດ ຕ້ອງນຳເຂົ້າຄືນຕາມຈຳນວນ ແລະ ສະພາບເດີມ. ຖ້າຫາກມີການດັດແປງ, ເສີມແຕ່ງ ຫຼື ເພີ່ມອຸປະກອນໃດໜຶ່ງຕ້ອງເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ໂດຍຖືເອົາມູນຄ່າຂອງການດັດແປງ, ເສີມແຕ່ງ ຫຼື ເພີ່ມເຕີມອຸປະກອນນັ້ນເປັນພື້ນຖານການຄິດໄລ່.

ການນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໄປວາງສະແດງ, ທົດລອງ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ແລະ ອື່ນໆ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ, ຄຳປະກັນການນຳອອກຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ແລະ ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ອະນຸຍາດນຳອອກຊົ່ວຄາວແມ່ນໄດ້ຮັບການງົດເກັບພາສີ ຂາອອກ. ໃນກໍລະນີ ມີການລະເມີດ ຈະຖືກດຳເນີນມາດຕະການຕາມກົດໝາຍ.

ລັດຖະການພາສີ ເປັນຜູ້ກຳນົດເວລາໃນການສົ່ງອອກຊົ່ວຄາວຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 86 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ຊົ່ວຄາວ

ການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ຊົ່ວຄາວ ຕ້ອງເຮັດສັນຍາຄຳປະກັນລັດຖະການພາສີບ່ອນນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ຕາມກຳນົດເວລາ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ດັ່ງນີ້:

1. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໂອນກຳມະສິດ, ຊວດຈຳ, ແລກປ່ຽນ, ຊື້-ຂາຍ ແລະ ນຳໃຊ້ໂດຍບໍ່ຖືກເປົ້າໝາຍ. ຖ້າຫາກມີການລະເມີດ ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ. ໃນກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງການຊົມໃຊ້ພາຍໃນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະການພາສີ;

2. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ສົ່ງອອກຊົ່ວຄາວ ໃນເວລານຳກັບຄືນປະເທດ ຕ້ອງນຳເຂົ້າຄືນຕາມຈຳນວນ ແລະ ສະພາບເດີມ. ໃນກໍລະນີ ມີການດັດແປງ, ເສີມແຕ່ງ ຫຼື ເພີ່ມອຸປະກອນໃດໜຶ່ງຕ້ອງເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ VI

ການຍົກເວັ້ນ, ການງົດເກັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ

ໝວດທີ 1

ການຍົກເວັ້ນ, ການງົດເກັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ທາງການທຸດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ

ມາດຕາ 87 (ປັບປຸງ) ການນຳເຂົ້າເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະ ເພື່ອຮັບໃຊ້ທາງການທຸດ

ການນຳເຂົ້າເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະ ເພື່ອຮັບໃຊ້ທາງການທຸດ ຊຶ່ງໄດ້ປະຕິບັດຕາມສິນທິສັນຍາກຸງວຽນວ່າດ້ວຍການພົວພັນທາງການທຸດ ສະບັບລົງວັນທີ 18 ເມສາ 1961 ແລະ ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ຫຼື ງົດເກັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ.

ນັກການທຸດ ແລະ ພະນັກງານກົງສຸນ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ຫຼື ສິດທິພິເສດ ດັ່ງນີ້:

1. ນະໂຍບາຍ ຫຼື ສິດທິພິເສດ ທີ່ກຳນົດໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລວມເອົານະໂຍບາຍ ຫຼື ສິດທິພິເສດ ກ່ຽວກັບການແຈ້ງພາສີ ແລະ ການກວດກາສິນຄ້າ;

2. ກະເປົານັກການທຸດ ແລະ ພະນັກງານກົງສຸນ ແມ່ນໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນການແຈ້ງພາສີ ແລະ ການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ. ກະເປົາ ແລະ ຍານພາຫະນະຂອງນັກການທຸດ, ພະນັກງານກົງສຸນ ແລະ ພະນັກງານອົງການຈັດຕັ້ງປະຈຳການຢູ່ ສປປ ລາວ ທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ຫຼື ສິດທິພິເສດ ແມ່ນໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ;

3. ກໍລະນີ ທີ່ມີຂໍ້ມູນຫຼັກຖານສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ກະເປົານັກການທຸດ ຫຼື ພະນັກງານກົງສຸນຖືກນຳໃຊ້ບໍ່ຖືກສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງທີ່ກຳນົດໃນສິນທິສັນຍາກຸງວຽນ ວ່າດ້ວຍການພົວພັນທາງການທຸດ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ຫຼື ກໍລະນີກະເປົາ ຫຼື ຍານພາຫະນະຂອງນັກການທຸດມີສິ່ງເກືອດຫ້າມນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ຫຼື ສິດທິພິເສດ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີສາມາດປະຕິບັດມາດຕະການຕາມກົດໝາຍ;

4. ຍານພາຫະນະສ່ວນຕົວຂອງນັກການທຸດ, ກົງສຸນທີ່ມາປະຈຳການຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນມີກຳນົດເວລານຳໃຊ້ຕາມກຳນົດເວລາສາມປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ອາຍຸໄດ້ຕາມການຢັ້ງຢືນຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 88 (ປັບປຸງ) ການນຳເຂົ້າເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະ ເພື່ອຮັບໃຊ້ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ

ການນຳເຂົ້າເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະເພື່ອຮັບໃຊ້ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງປະເທດທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດ ປະຈຳໂຄງການໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນ ຫຼື ການອະນຸຍາດຈາກກະຊວງການຕ່າງປະເທດແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ຫຼື ງົດເກັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ.

ຍານພາຫະນະສ່ວນຕົວ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ມາປະຈຳການຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນມີກຳນົດເວລານຳໃຊ້ຕາມກຳນົດເວລາສອາປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ອາຍຸໄດ້ຕາມການຢັ້ງຢືນຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 89 ການສິ້ນສຸດການຍົກເວັ້ນ ແລະ ງົດເກັບ ພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ

ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະ ທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ແລະ ງົດເກັບ ພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຂອງ ນັກການທູດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງປະເທດທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ຊ່ຽວຊານ ຕ່າງປະເທດປະຈຳໂຄງການ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດໜ້າທີ່ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລ້ວໃຫ້ນຳເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະ ດັ່ງກ່າວອອກຄືນ, ຖ້າຫາກມີຈຸດປະສົງຊົມໃຊ້ພາຍໃນ ຕ້ອງເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ.

**ໝວດທີ 2
ການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ**

ມາດຕາ 90 ການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ນຳເຂົ້າທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ມີ ເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງຕິດຕົວຜູ້ໂດຍສານ;
 2. ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ບາງປະເພດໃນເວລາຍົກຍ້າຍບ່ອນຢູ່ ແລະ ຂອງຂວັນຂອງຄະນະຜູ້ແທນທີ່ໄປເຄື່ອນໄຫວຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
 3. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ໄດ້ຈາກແຫຼ່ງເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະ ກູ້ຢືມຂອງລັດຖະບານ;
 4. ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ອັນຈຳເປັນແກ່ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຄື່ອງຂອງຕົວຢ່າງ ແລະ ທາງສາສະໜາ ທີ່ບໍ່ມີລັກສະນະທາງດ້ານການຄ້າ;
 5. ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ວິຊາສະເພາະໃນການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.
- ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະອຽດກ່ຽວກັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ຈະຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ. ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນ ລັດຖະບານກໍມີສິດສະເໜີຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາກຳນົດລາຍການສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ.

ມາດຕາ 91 (ປັບປຸງ) ການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ສຳລັບເຄື່ອງຕິດຕົວຜູ້ໂດຍສານ

ຜູ້ໂດຍສານທີ່ເດີນທາງເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ ທີ່ນຳໃຊ້ໜັງສືຜ່ານແດນ (ປາສປອດ) ມີເຄື່ອງຕິດຕົວ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ດັ່ງນີ້:

1. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ມີມູນຄ່າບໍ່ເກີນ 1.000.000 ກີບ;
2. ເງິນສົດ, ວັດຖຸມີຄ່າ ແລະ ເຄື່ອງມືທາງດ້ານການເງິນ ທີ່ມີມູນຄ່າບໍ່ເກີນຈຳນວນ ໜ້າຮ້ອຍລ້ານກີບ ຫຼື ທຽບເທົ່າ;
3. ໜ້ຳທຸກຊະນິດບໍ່ເກີນຈຳນວນ 2 ລິດ ຫຼື ເບຍທຸກຊະນິດບໍ່ເກີນ 5 ລິດ ຫຼື ໜ້ຳແວງທຸກຊະນິດບໍ່ເກີນ 3 ລິດ;
4. ຢາສຸບທຸກຊະນິດບໍ່ເກີນ 1 ຕຸດ (200 ກອກ) ຫຼື ຢາສຸບຊີກາບໍ່ເກີນ 50 ກອກ ຫຼື ໃບຢາສຸບບໍ່ເກີນ 250 ກຣາມ;
5. ນ້ຳຫອມ ແລະ ຫົວນ້ຳຫອມບໍ່ເກີນຊະນິດລະໜຶ່ງຢ່າງ.

ມາດຕາ 92 (ປັບປຸງ) ການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ສຳລັບເຄື່ອງຮັບໃຊ້ບາງປະເພດ ໃນເວລາຍົກຍ້າຍບ່ອນຢູ່

ນັກສຶກສາ, ລັດຖະກອນ, ສະມາຊິກຂອງສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ທີ່ສິ້ນສຸດກຳນົດເວລາປະຈຳການ ແລະ ເດີນທາງກັບຄືນປະເທດ ແລະ ຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ມີຈຸດປະສົງຍົກຍ້າຍມາຢູ່ແບບຖາວອນທີ່ນຳເຂົ້າເຄື່ອງຮັບໃຊ້ບາງປະເພດ ແລະ ຂອງຂວັນຂອງຄະນະຜູ້ແທນ ທີ່ໄປເຄື່ອນໄຫວຢູ່

ຕ່າງປະເທດ ນອກຈາກພາຫະນະຂັບເຄື່ອນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ດັ່ງນີ້:

- ເຄື່ອງຂອງບາງຊະນິດ ແລະ ບາງຈຳນວນທີ່ບໍ່ມີລັກສະນະທາງການຄ້າ;
- ເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຄົວເຮືອນ;
- ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ໄດ້ຈາກການສືບທອດມູນມໍລະດົກ.

ສຳລັບການຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນ ພາສີ ແລະ ອາກອນ ໃນການນຳເຂົ້າພາຫະນະ ຂອງເອກອັກຄະລັດຖະທູດວິສາມັນຜູ້ມີອຳນາດເຕັມ ແລະ ຫົວໜ້າສະຖານກົງສຸນໃຫຍ່ ທີ່ສົ່ງສູດກຳນົດເວລາປະຈຳການ ແລະ ເດີນທາງກັບຄືນປະເທດ ລະອຽດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 93 (ປັບປຸງ) ການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ສຳລັບ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ໄດ້ຈາກແຫຼ່ງ ເງິນ

ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະ ກູ້ຢືມ ຂອງລັດຖະບານ

ການນຳເຂົ້າ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ໄດ້ຈາກແຫຼ່ງເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຂອງລັດຖະບານ ຈາກຕ່າງປະເທດ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມສັນຍາ ແລະ/ຫຼື ການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ສຳລັບການນຳເຂົ້າວັດຖຸປະກອນ, ຍານພາຫະນະ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ນຳໃຊ້ທຶນກູ້ຢືມ ຂອງລັດຖະບານ ຈາກຕ່າງປະເທດ ແມ່ນອີງຕາມເງື່ອນໄຂສັນຍາລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ກູ້ຢືມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ເຄື່ອງຂອງຊ່ວຍເຫຼືອ ດ້ານມະນຸດສະທຳ, ໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ, ເຄື່ອງບັນເທົາທຸກ ແລະ ພະຍາດລະບາດ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ທີ່ໄດ້ຈາກແຫຼ່ງເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະ ກູ້ຢືມ.

ມາດຕາ 94 ການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ສຳລັບເຄື່ອງຮັບໃຊ້ອັນຈຳເປັນແກ່ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຄື່ອງຂອງຕົວຢ່າງ ແລະ ທາງສາສະໜາ

ການນຳເຂົ້າເຄື່ອງຂອງບາງຊະນິດທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ບໍ່ມີລັກສະນະທາງການຄ້າ ແມ່ນໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຄື່ອງຂອງຕົວຢ່າງຕ້ອງໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ທາງສາສະໜາ ເຊັ່ນ: ພະພຸດທະຮູບທີ່ບໍ່ແມ່ນວັດຖຸບູຮານ, ເຄື່ອງສັກກະລະບູຊາ, ວັດຖຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ພິທີທາງສາສະໜາ ຕ້ອງມີໜັງສືຢັ້ງຢືນຈາກອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ ໂດຍການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ມາດຕາ 95 ການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ສຳລັບເຄື່ອງຮັບໃຊ້ວິຊາສະເພາະໃນການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ການນຳເຂົ້າວັດຖຸ, ເຄື່ອງຂອງ, ອາວຸດຍຸດໂທປະກອນ ແລະ ຍານພາຫະນະວິຊາສະເພາະ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ.

ມາດຕາ 96 (ປັບປຸງ) ການຍົກເວັ້ນພາສີສິ່ງອອກທົ່ວໄປ

ການສິ່ງອອກຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ທີ່ໄດ້ຈາກ ການຜະລິດ, ການປູກ ແລະ ການລ້ຽງ, ສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳທີ່ຜ່ານຂະບວນການຜະລິດ ຫຼື ປຸງແຕ່ງ ເປັນຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ ຫຼື ເຄົ້າສຳເລັດຮູບ, ຜະລິດຕະພັນຫັດຖະກຳ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີຂາອອກ ເວັ້ນເສຍແຕ່ບາງລາຍການສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ມີການຈັດເກັບພາສີຂາອອກ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ພາກທີ VII ການສົ່ງເງິນຄືນ ຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ

ມາດຕາ 97 (ໃໝ່) ການສົ່ງເງິນຄືນ

ການສົ່ງເງິນຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ປະຕິບັດຕາມກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຈ່າຍເກີນ ອັນເນື່ອງມາຈາກຄວາມຜິດພາດຂອງການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງ, ແຫຼ່ງກຳນົດ, ເລກລະຫັດສິນຄ້າ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມູນຄ່າທີ່ຈະສົ່ງຄືນນັ້ນຫາກຕໍ່າກວ່າຈຳນວນເງິນຕໍ່າສຸດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນກົດໝາຍ;
2. ການແຈ້ງລະບອບພາສີບໍ່ຖືກກັບຈຸດປະສົງກັບການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຕົວຈິງ;
3. ຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ສຳລັບສິນຄ້າທີ່ໄດ້ນຳເຂົ້າ ແຕ່ໄດ້ຖືກນຳອອກຄືນດ້ວຍເຫດຜົນໃດໜຶ່ງ;
4. ຈຳນວນເງິນທີ່ຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມການແຈ້ງພາສີລ່ວງໜ້າ ແຕ່ສິນຄ້າບໍ່ມາ ຫຼື ມາບໍ່ຄົບຕາມຈຳນວນ.

ມາດຕາ 98 (ໃໝ່) ການສະເໜີຂໍເງິນຄືນ

ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂໍເງິນຄືນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 97 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍເງິນຄືນ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຕໍ່ລັດຖະການພາສີ ບ່ອນນຳເຂົ້າສິນຄ້າຕົວຈິງ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານ, ຫຼັກຖານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສະບັບຕົ້ນ;
- ຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ທີ່ບໍ່ສາມາດສະເໜີຂໍຄືນໄດ້ ແມ່ນມີຈຳນວນເງິນຕໍ່າກວ່າສິບລ້ານກີບ. ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການ ແລະ ກົນໄກກ່ຽວກັບການສະເໜີຂໍເງິນຄືນ.

ມາດຕາ 99 (ໃໝ່) ການຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະ ດອກເບ້ຍ

ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຕ້ອງຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມສິບວັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 39 ແລະ 40 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ພາຍຫຼັງການອະນຸຍາດນຳສິນຄ້າອອກກ່ອນແລ້ວ. ໃນກໍລະນີ ບໍ່ຊຳລະພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ເສຍດອກເບ້ຍໃນອັດຕາ ສູນຈຸດຊາວຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ (0,25%) ຂອງຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕໍ່ວັນທີ່ມີການຊັກຊ້າ.

ພາກທີ VIII ການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ ແລະ ການສະເໜີຄືນ ໝວດທີ 1 ການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ

ມາດຕາ 100 (ປັບປຸງ) ການເກັບຮັກສາເອກະສານທາງພາສີ

ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຕ້ອງເກັບຮັກສາເອກະສານທາງພາສີ ເປັນຕົ້ນ ໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນກຳນົດ ສາມປີ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ນຳສິນຄ້າອອກຈາກສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີ.

ມາດຕາ 101 (ປັບປຸງ) ກຳນົດເວລາໃນການກວດສອບຄືນຂອງລັດຖະການພາສີ

ລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງດຳເນີນການກວດສອບຄືນ ໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຫຼື ຂໍ້ມູນການແຈ້ງພາສີ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາສາມປີ.

ມາດຕາ 102 (ໃໝ່) ສະຖານທີ່ກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ

ການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ ສາມາດດຳເນີນຢູ່ຫ້ອງການພາສີ, ສຳນັກງານ ຫຼື ສະຖານທີ່ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 103 ການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ

ການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດສອບຄືນບັນດາຂໍ້ມູນທັງໝົດ ກ່ຽວກັບການແຈ້ງພາສີ ລວມທັງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຍັງຢູ່ໃນສາງຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
2. ກວດສອບບັນດາເອກະສານອ້າງອີງ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ເຊັ່ນ ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ, ແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ, ການຈັດເລກລະຫັດ, ຂໍ້ມູນການຊຳລະສະສາງ, ຂໍ້ມູນດ້ານການເງິນ, ການບັນຊີ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
3. ຮັກສາ ຫຼື ອາຍັດໄວ້ຊົ່ວຄາວບັນດາຫຼັກຖານອ້າງອີງທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໃນໄລຍະດຳເນີນການກວດສອບ ຫຼື ການສືບສວນ-ສອບສວນ;
4. ຕ້ອງແຈ້ງຜົນການກວດສອບໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຊາບພາຍໃນກຳນົດເວລາສິບຫ້າວັນລັດຖະການ.

ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືເມື່ອມີການຮ້ອງຂໍຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 104 (ປັບປຸງ) ຂັ້ນຕອນການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ

ການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ເກັບກຳ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນໃນໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ;
2. ແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຊາບລ່ວງໜ້າ ເພື່ອກະກຽມບັນດາຂໍ້ມູນຫຼັກຖານໃນການດຳເນີນການກວດສອບ;
3. ກວດກາສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ເພື່ອດຳເນີນການກວດສອບຕາມລະບຽບການ;
4. ສະຫຼຸບຜົນການກວດສອບ ແລະ ດຳເນີນການແກ້ໄຂ;
5. ແຈ້ງຜົນຂອງການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
6. ການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ ແມ່ນນຳໃຊ້ຫຼັກການບໍລິ ຫານຄວາມສ່ຽງ.

ມາດຕາ 105 (ໃໝ່) ມາດຕະການຕໍ່ຜົນຂອງການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ

ມາດຕະການຕໍ່ຜົນຂອງການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ຖ້າເຫັນວ່າຂໍ້ມູນ, ເອກະສານຫຼັກຖານ ແລະ ຄຳຊີ້ແຈງຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງຮັບຮອງເອົາຜົນການກວດສອບ;
2. ຖ້າເຫັນວ່າຂໍ້ມູນ, ເອກະສານຫຼັກຖານ ແລະ ຄຳຊີ້ແຈງຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການທາງບໍລິຫານ ຫຼື ດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2 ການສະເໜີຄືນ ແລະ ການແກ້ໄຂ

ມາດຕາ 106 (ປັບປຸງ) ການສະເໜີຄືນ

ຜູ້ແຈ້ງພາສີມີສິດສະເໜີຄືນ ກ່ຽວກັບການຢ້າຢືນ ຫຼື ຄໍາຕົກລົງເປັນລາຍລັກອັກສອນຂອງລັດຖະການພາສີ ທີ່ພົວພັນກັບມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ, ລະຫັດສິນຄ້າ, ແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ຫຼື ຄໍາຕົກລົງອື່ນ ທີ່ຕົນເຫັນວ່າບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເປັນທຳ ພາຍໃນກຳນົດເວລາສາມສິບວັນ.

ການສະເໜີຄືນ ຕ້ອງຍື່ນພ້ອມດ້ວຍເອກະສານ ແລະ ຫຼັກຖານອ້າງອີງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສະບັບຕົ້ນ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 107 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 107 (ປັບປຸງ) ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນ

ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນ ມີສອງຂັ້ນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນ ຂອງລັດຖະການພາສີປະຈຳທ້ອງຖິ່ນ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍຫົວໜ້າກົມພາສີ ປະກອບດ້ວຍຫົວໜ້າກອງຄຸ້ມຄອງພາສີ ເປັນປະທານ, ພະນັກງານຈາກພະແນກການເງິນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ຊຳນານານດ້ານພາສີບ່ອນດ່ານພາສີສາກົນ ຕັ້ງຢູ່ເປັນຄະນະ;

2. ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນຂັ້ນສູນກາງ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍລັດຖະມົນຕີກະຊວງການເງິນ ປະກອບດ້ວຍ ຫົວໜ້າກົມພາສີ ເປັນປະທານ, ພະນັກງານຈາກກົມອື່ນຂອງກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ຊຳນານານດ້ານພາສີເປັນຄະນະ.

ມາດຕາ 108 (ປັບປຸງ) ຂັ້ນຕອນການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນ

ຂັ້ນຕອນການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນ ກ່ຽວກັບມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ, ລະຫັດສິນຄ້າ, ແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ແລະ ອື່ນໆ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການສະເໜີຄືນແລ້ວ ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງດຳເນີນການແກ້ໄຂ ແລະ ແຈ້ງຄຳຕົກລົງໃຫ້ຜູ້ສະເໜີ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຮ້ອຍແປດສິບ ວັນ;

2. ໃນກໍລະນີ ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຄຳຕົກລົງຂອງຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ ຜູ້ສະເໜີມີສິດຍື່ນຄຳສະເໜີຄືນ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນຂັ້ນສູນກາງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາສິບຫ້າວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຕົກລົງດັ່ງກ່າວເປັນຕົ້ນໄປ;

3. ໃນກໍລະນີຍັງບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຄຳຕົກລົງ ຂອງຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນຂັ້ນສູນກາງນັ້ນ ຜູ້ສະເໜີ ມີສິດຍື່ນຄຳຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນ ໄດ້ຮັບຄຳຕົກລົງດັ່ງກ່າວເປັນຕົ້ນໄປ. ຄຳຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນ ໃຫ້ຖືວ່າເປັນອັນສິ້ນສຸດ ແລະ ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການກ່ຽວກັບການສະເໜີຄືນ ແລະ ການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນ.

ພາກທີ IX (ໃໝ່) **ຂໍ້​ມູນ ແລະ ຖານຂໍ້​ມູນທາງພາສີ**

ມາດຕາ 109 (ໃໝ່) ຂໍ້​ມູນທາງພາສີ

ຂໍ້​ມູນທາງພາສີ ແມ່ນຂໍ້​ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ສະຖິຕິການຄ້າ, ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ແລະ ຕິດຕາມລາຍຮັບ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ປະຕິບັດພັນທະເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ທີ່ຖືກຄຸ້ມຄອງເປັນ ສອງລະບົບ ຄື: ລະບົບທົ່ວໄປ ແລະ ລະບົບພາຍໃນ.

ຂໍ້​ມູນທາງພາສີ ເກັບຮັກສາໄວ້ ໃນຮູບແບບເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ ຮູບແບບພິມ ໃນໄລຍະ ສິບ ປີ.

ມາດຕາ 110 (ໃໝ່) ຖານຂໍ້​ມູນທາງພາສີ

ຖານຂໍ້​ມູນທາງພາສີ ແມ່ນການເກັບກຳ, ສັງລວມ, ວິເຄາະ, ວິໄຈ, ປະເມີນ ແລະ ສະໜອງຂໍ້​ມູນ ແບບລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກເພື່ອນຳໃຊ້ໃນວຽກງານຂອງພາສີ, ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສັງຄົມ.

ຖານຂໍ້​ມູນທາງພາສີ ປະກອບດ້ວຍຂໍ້​ມູນທາງດ້ານລາຍຮັບ, ສະຖິຕິການຄ້າ, ການຈັດຄ່າຄວາມສ່ຽງ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການປາບປາມ.

ມາດຕາ 111 (ໃໝ່) ການສ້າງລະບົບ ແລະ ຖານຂໍ້​ມູນພາສີ

ລັດຖະການພາສີ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຄົ້ນຄວ້າພັດທະນາ ສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງແລະ ໃນລະບົບຖານຂໍ້​ມູນພາສີ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ລັດຖະການພາສີ ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ, ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອແລກປ່ຽນ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້​ມູນພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 112 (ໃໝ່) ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້​ມູນພາສີ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຈະສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້​ມູນທົ່ວໄປ ຂອງພາສີໄດ້ ຕາມຊ່ອງທາງການບໍລິການ.

ສຳລັບຂໍ້​ມູນພາຍໃນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະການພາສີ ແລະ ແຈ້ງຕອບຜູ້ຮ້ອງຂໍພາຍໃນ ກຳນົດເວລາ ຫ້າວັນລັດຖະການ.

ສ່ວນຄ່າບໍລິການໃນການສະໜອງຂໍ້​ມູນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 113 (ໃໝ່) ການປ້ອງກັນຂໍ້​ມູນທາງພາສີ

ລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ປ້ອງກັນຮັກສາຄວາມລັບຂອງ ຂໍ້​ມູນທາງພາສີ.

ພາກທີ X

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງລັດຖະການພາສີ

ໝວດທີ 1

ການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຖະການພາສີ

ມາດຕາ 114 (ປັບປຸງ) ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ

ລັດຖະການພາສີ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງທີ່ຂຶ້ນກັບກະຊວງການເງິນ ມີພາລະບົດບາດຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ດຳເນີນວຽກງານພາສີຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ແຕ່ສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເປັນອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ ກ່ຽວກັບ ການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບອບພາສີ.

ລັດຖະການພາສີ ມີ ຫົວໜ້າກົມພາສີ ເປັນຜູ້ຊີ້ນຳ ນຳພາ ລັດຖະການພາສີແຕ່ລະຂັ້ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພາສີ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 115 (ປັບປຸງ) ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຖະການພາສີ

ລັດຖະການພາສີ ມີລະບົບການຄຸ້ມຄອງຕາມສາຍຕັ້ງ ຊຶ່ງມີໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ດັ່ງນີ້:

1. ກົມພາສີ ແມ່ນ ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງ ຢູ່ກະຊວງການເງິນ, ເປັນເສນາທິການໃຫ້ ກະຊວງການເງິນ ໃນການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ, ຊີ້ນຳ ນຳພາ ລັດຖະການພາສີແຕ່ລະຂັ້ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

2. ກອງຄຸ້ມຄອງພາສີ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງສາຍຕັ້ງ ທີ່ຂຶ້ນກັບກົມພາສີ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ບັນດາແຂວງ, ເປັນເສນາທິການໃຫ້ກົມພາສີ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ;

3. ດ່ານພາສີຊາຍແດນ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງສາຍຕັ້ງ ທີ່ຂຶ້ນກັບກອງຄຸ້ມຄອງພາສີ, ເປັນເສນາທິການໃຫ້ກົມພາສີ, ກອງຄຸ້ມຄອງພາສີ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ;

ໃນກໍລະນີຫາກມີຄວາມຈຳເປັນໃນການສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ມີການປ່ຽນແປງໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ຖະການພາສີ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ກະຊວງການເງິນ ສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 116 (ປັບປຸງ) ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ

ລັດຖະການພາສີ ມີໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ ດັ່ງນີ້:

1. ກົມພາສີ:

- ຫົວໜ້າກົມ, ຮອງຫົວໜ້າກົມ;
- ຫົວໜ້າພະແນກ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ;
- ຫົວໜ້າຂະແໜງ, ຮອງຫົວໜ້າຂະແໜງ;
- ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;
- ລັດຖະກອນວິຊາການ;
- ພະນັກງານຊ່ານານງານສະເພາະດ້ານ.

2. ກອງຄຸ້ມຄອງພາສີ:

- ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າ ກອງຄຸ້ມຄອງພາສີ;
- ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າຂະແໜງ;
- ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;
- ລັດຖະກອນວິຊາການ;
- ພະນັກງານຊ່ານານງານສະເພາະດ້ານ.

3. ດ່ານພາສີຊາຍແດນ:

- ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າ ດ່ານພາສີຊາຍແດນ;
- ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າໜ່ວຍງານ;
- ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;
- ລັດຖະກອນວິຊາການ;

- ພະນັກງານຊ້ານານສະເພາະດ້ານ.
ສໍາລັບການແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕໍາແໜ່ງບຸກຄະລາກອນຂອງລັດຖະການພາສີແຕ່ລະຂັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 117 (ປັບປຸງ) ການຮັກສາຄວາມລັບ

ລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງຮັກສາຄວາມລັບຂອງລັດ, ຄວາມລັບທາງລັດຖະການ ແລະ ຂໍ້ມູນສ່ວນຕົວ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ກົດໝາຍຫາກໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

**ໝວດທີ 2
ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ**

ມາດຕາ 118 (ໃໝ່) ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແມ່ນ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຂອງລັດຖະການພາສີ ຊຶ່ງຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 119 (ປັບປຸງ) ມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງມີມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີ ຄຸນທາດການເມືອງ, ຄຸນສົມບັດສິນທໍາປະຕິວັດ ທີ່ໜັກແໜ້ນ, ຈັນຍາບັນ, ຈັນຍາທໍາ ແລະ ມີ ຄວາມສັດຊື່ບໍລິສຸດ;
2. ມີປະສົບການ ທາງດ້ານ ພາສີ, ການເງິນ, ກົດໝາຍ ຫຼື ວິຊາສະເພາະອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງໜ້ອຍ ສາມ ປີ;
3. ໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິຊາສະເພາະດ້ານພາສີ;
4. ບໍ່ເຄີຍຖືກລົງວິໄນ ຍ້ອນການລະເມີດລະບຽບລັດຖະກອນ ແຕ່ຂັ້ນສາມ ຂຶ້ນໄປ.

ມາດຕາ 120 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ດໍາເນີນການຄວບຄຸມ ແລະ ກວດກາສິນຄ້າ, ການຫຸ້ມຫໍ່, ການແກະຫໍ່, ການຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ, ການບັນຈຸ ແລະ ການຍົກຍໍສິນຄ້າຂຶ້ນ-ລົງ ຢູ່ດ່ານພາສີຊາຍແດນ ແລະ ສະຖານທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ;
2. ເກັບຕົວຢ່າງສິນຄ້າ ຈາກຜູ້ແຈ້ງພາສີ ເພື່ອດໍາເນີນການວິເຄາະ, ວິໄຈ ກ່ຽວກັບສິນຄ້າ;
3. ໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ສະໜອງຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານເອກະສານ ກ່ຽວກັບທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ ເພື່ອຮັບປະກັນ ການຈັດເລກລະຫັດ, ແຫຼ່ງກຳເນີດ ແລະ ມູນຄ່າແຈ້ງຂອງສິນຄ້າ;
4. ໃຫ້ເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະໄປຕາມເສັ້ນທາງ, ເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ກຳນົດໄວ້;
5. ສືບສວນ-ສອບສວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດໍາເນີນຄະດີອາຍາ;
6. ຍຶດ, ອາຍັດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ເກັບຮັກສາຂອງກາງ ທີ່ພົວພັນກັບການກະທໍາຜິດທາງພາສີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດໍາເນີນຄະດີອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ເຂົ້າໃນສະຖານທີ່ດໍາເນີນທຸລະກິດ ແລະ ສາງ ເພື່ອກວດກາ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ພ້ອມດ້ວຍ ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບການນໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້;

8. ກວດຄົ້ນເຄຫະສະຖານ, ສະຖານທີ່ອື່ນ, ຍານພາຫະນະ ແລະ ຕົວບຸກຄົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
9. ນຳໃຊ້ອາວຸດ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວິຊາສະເພາະຕ່າງໆ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;
10. ປະສານສົມທົບຂໍ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ນຳອີງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ, ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
11. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 121 (ປັບປຸງ) ໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ມີ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ສັງຄົມໂດຍສະເພາະບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນທີ່ດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກສິນຄ້າ;
3. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ແລະ ການຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ ດ້ວຍການບໍລິການຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ຍຸຕິທຳ;
4. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເກັບຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຫັນຕາມກຳນົດເວລາ;
5. ນຳໃຊ້ບັນດາມາດຕະການ ເພື່ອປາບປາມການລັກລອບຫຼືບຫຼີກພາສີ ແລະ ການຄ້າຂາຍເຖື່ອນ;
6. ຮັກສາຄວາມລັບຂອງລັດ, ຄວາມລັບທາງລັດຖະການ ແລະ ຂໍ້ມູນສ່ວນຕົວຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນຕໍ່ການຈັດຕັ້ງທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
8. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 3

ອານາເຂດ ແລະ ວົງລັດສະໝີພາສີ

ມາດຕາ 122 ອານາເຂດພາສີ

ອານາເຂດພາສີ ກວມເອົາຜືນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ໄດ້ກຳນົດຂອບເຂດການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນນອກອານາເຂດພາສີ ຕາມສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ຢູ່ໃນອານາເຂດພາສີ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກເຊື້ອຊາດ ທີ່ດຳເນີນກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການເກັບຮັກສາສິນຄ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 123 ການເຄື່ອນໄຫວໃນວົງລັດສະໝີພາສີ

ວົງລັດສະໝີພາສີ ແມ່ນ ເຂດຄວບຄຸມກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ທາງໜ້າດິນຈາກຊາຍແດນເລິກເຂົ້າໄປໃນອານາເຂດພາສີເຖິງ ສາມສິບ ກິໂລແມັດ. ໃນກໍລະນີ ມີການສ້າງຕັ້ງການຈັດຕັ້ງພາສີ ຢູ່ນອກວົງລັດສະໝີນັ້ນ ການເຄື່ອນໄຫວໃຫ້ກຳນົດເອົາ ສິບ ກິໂລແມັດ ອ້ອມຮອບການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ.

ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ປາບປາມການລັກລອບຫຼືບຫຼີກພາສີ, ການຄ້າຂາຍເຖື່ອນ ແລະ ການລະເມີດກົດໝາຍກ່ຽວກັບພາສີນັ້ນ ກະຊວງການເງິນ ມີສິດອອກລະບຽບການ ເພື່ອ

ຂະຫຍາຍວົງລັດສະໝີພາສີອອກຕື່ມ ຈາກ ສາມສິບ ກິໂລແມັດ ເປັນ ຫ້າສິບ ກິໂລແມັດ ແລະ ອ້ອມຮອບ ການຈັດຕັ້ງພາສີຈາກ ສິບ ກິໂລແມັດ ເປັນ ຊາວ ກິໂລແມັດ ໃນຈຸດທີ່ຕັ້ງສະເພາະ ແລະ ໃນກຳນົດເວລາໃດ ໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 124 ການເຄື່ອນໄຫວນອກວົງລັດສະໝີພາສີ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການຕິດຕາມການລັກລອບຫຼືບຫຼີກພາສີ ຢ່າງບໍ່ຂາດໄລຍະ ໂດຍມີຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ໜັກແໜ້ນນັ້ນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ມີສິດປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນນອກວົງລັດສະໝີພາສີ ໃນທົ່ວອານາເຂດພາສີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 123 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ພາກທີ XI

ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງພາສີ

ມາດຕາ 125 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານພາສີ ດັ່ງນີ້:

1. ພິຈາລະນາ ຮັບຮອງເອົາ ການກຳນົດ, ການປ່ຽນແປງ, ການຍົກເລີກ, ການລົບລ້າງ, ການຍົກເວັ້ນ ຫຼື ການຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາພາສີ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ;
2. ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາການເຂົ້າເປັນພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ຕາມ ການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ;
3. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍພາສີ;
4. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 126 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ

ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານພາສີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດ ຊອບຂອງຕົນ;
2. ຊຸກຍູ້ ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເກັບລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະ ມານແຫ່ງລັດ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
3. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 127 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານພາສີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການກຳນົດ, ການປ່ຽນແປງ, ການຍົກເລີກ, ການລົບລ້າງ, ການຍົກເວັ້ນ ຫຼື ການຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາພາສີ;
2. ສະເໜີການເຂົ້າເປັນພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ;
3. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ;
4. ມອບສິດໃຫ້ ກະຊວງການເງິນ ອອກລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງການເກັບ ລາຍຮັບ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
5. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 128 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນຳ, ນຳພາດ້ານການເມືອງ, ແນວຄິດ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ທີ່ປະຈຳການໃນຂອບເຂດທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ເພື່ອຍົກສູງສະຕິຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ;
2. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການຈັດຕັ້ງໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ເພື່ອຮັບຮູ້, ເຂົ້າໃຈ ເປັນເອກະພາບ ແລະ ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
3. ຕິດຕາມ ກວດກາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແກ່ລັດຖະການພາສີ ໃນການປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ວຽກງານ;
4. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

**ພາກທີ XII
ຂໍ້ຫ້າມ**

ມາດຕາ 129 (ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີ ພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິເສດການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ດ້ານພາສີ;
2. ຮ່ວມມືກະທຳຜິດ, ປົກປິດ ແລະ ຊຸກເຊື່ອງ ຫຼື ປົກປ້ອງ ຜູ້ກະທຳຜິດ, ກົດໜ່ວງຖ່ວງດຶງ ຫຼື ຂັດຂວາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພາສີ;
3. ໜົ່ນປະໝາດ, ໃສ່ຮ້າຍປາຍສີ, ບັງຄັບ ນາບຊຸ່, ທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຫຼື ຜູ້ແຈ້ງພາສີ;
4. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 130 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ

ຫ້າມເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ມີ ພິດຕິກຳດັ່ງນີ້:

1. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງລັດ, ຄວາມລັບທາງລັດຖະການ ຫຼື ຂໍ້ມູນສ່ວນຕົວຂອງຜູ້ແຈ້ງພາສີ;
2. ກົດໜ່ວງຖ່ວງດຶງ, ປອມແປງເອກະສານ, ເລີ່ນເລີ້ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່, ປະລະໜ້າທີ່ ຫຼື ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ;
3. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕໍາແໜ່ງ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບນາບຊຸ່ ຫຼື ຮັບສິນບົນ;
4. ປົກປ້ອງ ຫຼື ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກະທຳຜິດຕໍ່ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
5. ນຳເອົາເງິນຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ທີ່ເກັບໄດ້ມານຳໃຊ້ສ່ວນຕົວ;
6. ນຳໃຊ້, ເຮັດໃຫ້ເປເພ, ຕົກເຮັຍເສຍຫາຍ ຫຼື ຍ້າຍອກເອົາຂອງກາງຄະດີທາງພາສີ;
7. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 131 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ແຈ້ງພາສີ

ຫ້າມຜູ້ແຈ້ງພາສີມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ທຳລາຍຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ, ປອມແປງເອກະສານ, ປອມແປງລາຍເຊັນ, ຕາປະທັບ, ແຈ້ງຂໍ້ມູນບໍ່ ຖືກຕ້ອງ, ຫຼົບຫຼີກພາສີ;

2. ໃຫ້ສິນບິນ, ຂັດຂວາງການປະຕິບັດວຽກງານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;
3. ໜີ້ນປະໝາດ, ນາບຊຸ່ ຫຼື ທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;
4. ຮ່ວມມືໃນການປົກປິດ ຫຼື ຊຸກຍູ້ການຫຼົບຫຼີກການເສຍພັນທະຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
5. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ XIII

ການກະທຳຜິດ ແລະ ການດຳເນີນຄະດີທາງພາສີ

ໝວດທີ 1

ການກະທຳຜິດທາງພາສີ

ມາດຕາ 132 (ປັບປຸງ) ການກະທຳຜິດທາງພາສີ

ການກະທຳຜິດທາງພາສີ ແມ່ນ ການກະທຳ ຫຼື ການເມີນເສີຍ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນກ່ຽວກັບພາສີ ໃນທຸກຮູບແບບ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການເກັບຮັກສາສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 133 (ປັບປຸງ) ສະຖານການກະທຳຜິດທາງພາສີ

ການກະທຳຜິດທາງພາສີ ໄດ້ແບ່ງເປັນສອງສະຖານ ຄື ການກະທຳຜິດ ແລະ ສະຖານເບົາ.

1. ການກະທຳຜິດສະຖານເບົາ ມີ ສາມລະດັບ ຄື:

- ລະດັບທີ ໜຶ່ງ;
- ລະດັບທີ ສອງ;
- ລະດັບທີ ສາມ.

2. ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກ ມີ ສອງລະດັບ ຄື:

- ລະດັບທີ ໜຶ່ງ;
- ລະດັບທີ ສອງ.

ມາດຕາ 134 (ປັບປຸງ) ການກະທຳຜິດສະຖານເບົາລະດັບທີໜຶ່ງ

ການກະທຳຜິດສະຖານເບົາ ລະດັບທີໜຶ່ງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການບໍ່ນຳເອົາ ຍານພາຫະນະນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວ ເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວອອກຄືນຕາມກຳນົດເວລາ;
2. ການບໍ່ນຳເອົາ ຍານພາຫະນະ ແລະ ກົນຈັກ ທີ່ນຳເຂົ້າໃນລະບອບຊົ່ວຄາວ ອອກຄືນຕາມກຳນົດເວລາ;

ມິດເວລາ;

3. ການແຈ້ງຂໍ້ມູນເປັນລາຍລະອຽດບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ບໍ່ຄົບຖ້ວນຕາມຕົວຈິງ ຊຶ່ງບໍ່ມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ;

4. ການບໍ່ສະໜອງເອກະສານ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕາມການສະເໜີ;

5. ການບໍ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື, ສ້າງອຸປະສັກ ໃຫ້ແກ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;

6. ການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ເຂົ້າ-ອອກ ສາາ ຫຼື ຂຶ້ນ-ລົງຍານພາຫະນະຢູ່ໃນສາາ ໂດຍ

ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

7. ການ ເປີດການຫຸ້ມຫໍ່ ຫຼື ຫຸ້ມຫໍ່ໃໝ່ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

8. ການເຮັດໃຫ້ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຢູ່ໃນລະບົບສາາຕົກເຮ່ຍ, ເສຍຫາຍ ຫຼື ຈົດບັນຊີບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ກັບ ລາຍການສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ມີຕົວຈິງ;

9. ການນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ຍານພາຫະນະ ອອກ ຫຼື ເຂົ້າ ສປປ ລາວ ບໍ່ຖືກຕາມດ່ານທີ່ໄດ້ບັງໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດ;
10. ການທຳລາຍເຄື່ອງມືທາງພາສີ ເຊັ່ນ ການຕັດກົວ, ສາຍຮັດ, ການແຈເອເລັກໂຕຣນິກ, ການແຈສາງ, ເຄື່ອງຕິດຕາມຈຸດພິກັດ (Global Positioning System- “GPS”);
11. ການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ບໍ່ມີເອກສານເຄື່ອນຍ້າຍທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ຕາມລະບຽບການ;
12. ການບໍ່ຕິດເຄື່ອງໝາຍ, ເລກໝາຍກຳກັບຫົບຫໍ່ ຫຼື ພາຊະນະບັນຈຸສິນຄ້າ, ບໍ່ຕິດສະຫຼາກເປັນພາສາລາວ, ບໍ່ຕິດສະແຕັມພາສີ, ບໍ່ໃຫ້ໂຮມເອົາຫຼາຍຊະນິດສິນຄ້າ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນເຂົ້າໃນຫົບຫໍ່ດຽວ;
13. ການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ບໍ່ໄປຕາມເສັ້ນທາງທີ່ລັດຖະການພາສີ ກຳນົດ ຫຼື ມີການຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕາມເສັ້ນທາງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ.

ມາດຕາ 135 (ປັບປຸງ) ການກະທຳຜິດສະຖານເປົາລະດັບທີສອງ

ການກະທຳຜິດສະຖານເປົາລະດັບທີສອງ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການແຈ້ງຂໍ້ມູນບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຊຶ່ງມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ເຊັ່ນ ລະຫັດສິນຄ້າ, ແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ, ອັດຕາພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ, ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ;
 2. ການແຈ້ງຫົບຫໍ່ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ບໍ່ຖືກຕາມຈຳນວນຕົວຈິງ ຫຼື ການແຈ້ງຫຼາຍຫົວໜ່ວຍ, ຫຼາຍຊະນິດສິນຄ້າ ເປັນຫົວໜ່ວຍ ຫຼື ຊະນິດດຽວ ເພື່ອຫຼົບຫຼີກຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ;
 3. ການແຈ້ງຫົບຫໍ່ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຢູ່ໃນລະບອບບຽດເກັບ, ຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ບໍ່ຖືກຕາມຈຳນວນຕົວຈິງ;
 4. ການຫຼຸດ ຫຼື ເພີ່ມຈຳນວນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ການບໍ່ແຈ້ງຈຳນວນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ຢູ່ໃນລະບົບສາງ;
 5. ການລະເມີດລະບຽບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການຜ່ານແດນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ;
 6. ການນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະ, ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ນຳເຂົ້າໃນລະບອບບຽດເກັບ, ຍົກເວັ້ນຊົ່ວຄາວ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ.
- ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ພ້ອມທັງວັດຖຸສິ່ງຂອງ ແລະ ພາຫະນະ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະທຳຜິດ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນປະເພດຄວບຄຸມ ຫຼື ເກືອດຫ້າມ ທີ່ຖືກຍຶດໄວ້ນັ້ນ ໃຫ້ສົ່ງຄືນແກ່ເຈົ້າຂອງ ພາຍຫຼັງໄດ້ຊຳລະ ຄ່າພາສີ, ພັນທະອື່ນ ແລະ ຄ່າປັບໃໝ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 136 (ປັບປຸງ) ການກະທຳຜິດສະຖານເປົາລະດັບທີສາມ

ການກະທຳຜິດສະຖານເປົາລະດັບທີສາມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການນຳເອົາຍານພາຫະນະ ຂົນສົ່ງ ທາງນ້ຳ, ທາງອາກາດ ທີ່ຂົນສົ່ງ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ເຂົ້າ ທຽບທຳເຮືອ, ຈອດ ຫຼື ຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ ຢູ່ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ມີດ່ານພາສີ ໂດຍບໍ່ແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຊາບ;
2. ການນຳເອົາ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ບໍ່ແມ່ນປະເພດຄວບຄຸມ ຫຼື ເກືອດຫ້າມ ເຂົ້າ ຫຼື ອອກ ສປປ ລາວ ໂດຍບໍ່ຜ່ານດ່ານພາສີ;
3. ການເຊື່ອາອຳປິດບັງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໂດຍນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງເພື່ອຫຼົບຫຼີກພາສີໂດຍເຈດຕະນາ;
4. ການນຳເອົາຍານພາຫະນະທີ່ບັນທຸກສິນຄ້າ ຫຼື ຫຼົບຫຼີກຈາກການກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;

5. ການເກັບມ້ຽນ ຫຼື ມີໄວ້ໃນຄອບຄອງສິນຄ້າ ໂດຍບໍ່ມີເອກະສານແຈ້ງເສຍພາສີເປັນລາຍລະອຽດ.

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ພ້ອມທັງວັດຖຸສິ່ງຂອງ ແລະ ພາຫະນະ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະທຳຜິດ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນປະເພດຄວບຄຸມ ຫຼື ເກືອດຫ້າມ ທີ່ຖືກຍຶດໄວ້ນັ້ນ ໃຫ້ສິ່ງຄືນແກ່ເຈົ້າຂອງ ພາຍຫຼັງໄດ້ຊຳລະ ຄ່າພາສີ, ພັນທະອື່ນ ແລະ ຄ່າປັບໃໝ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 137 (ປັບປຸງ) ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີໜຶ່ງ

ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີໜຶ່ງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ, ມີໄວ້ໃນຄອບຄອງ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດຄວບຄຸມໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

2. ການນຳເອົາເງິນສົດ, ວັດຖຸມີຄ່າ ແລະ ເຄື່ອງມືທາງດ້ານການເງິນ ເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ທີ່ມີມູນຄ່າເກີນລະບຽບການກຳນົດ ໂດຍບໍ່ແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີປະຈຳດ່ານ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ສໍາລັບ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ແລະ ຂໍ້ 2 ເທິງນີ້ ຈະຖືກຍຶດ ເພື່ອດຳເນີນການ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 138 (ປັບປຸງ) ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີສອງ

ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີສອງ ແມ່ນ ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ມີການລະເມີດເທື່ອທີສາມຂຶ້ນໄປ, ການລັກລອບຫຼືບຸກພາສີໃນທຸກຮູບແບບ ທີ່ມີຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ແຕ່ 100.000.000 ກີບ ຂຶ້ນໄປ, ການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ການປອມແປງເອກະສານທາງພາສີ, ລາຍເຊັນ, ຕາປະທັບ.

ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີສອງນີ້ ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຊຶ່ງຈະຖືກດຳເນີນຄະດີ ແລະ ລົງໂທດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນປະມວນກົດໝາຍອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 139 (ປັບປຸງ) ການກະທຳຜິດ ກ່ຽວກັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງປະເພດເກືອດຫ້າມ

ເມື່ອເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຫາກກວດພົບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດເກືອດຫ້າມ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສາມາດຍຶດ ຫຼື ອາຍັດ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ລວມທັງພາຫະນະນຳໃຊ້ໃນການກະທຳຜິດ ພ້ອມທັງກັກຕົວ ແລະ ເຮັດບົດບັນທຶກ ແລ້ວສົ່ງຜູ້ຖືກຫາ ພ້ອມທັງຂອງກາງໃຫ້ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 140 ການຄອບຄອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງ

ບຸກຄົນໃດຫາກມີສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ຜິດກົດໝາຍ ຫຼື ມີຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງຊຶ່ງບັນທຸກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງດັ່ງກ່າວຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງຕົນຈະຖືວ່າເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະນັ້ນ.

ຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງທຸກປະເພດ ຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງພາສີ ແລະ ທາງອາຍາກໍຕໍ່ເມື່ອການລະເມີດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ນັ້ນຫາກເກີດຈາກການກະທຳຂອງຜູ້ກ່ຽວເອງ.

**ໝວດທີ 2
ການດຳເນີນຄະດີທາງພາສີ**

ມາດຕາ 141 ບົດບັນທຶກການຍຶດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ

ເມື່ອພົບເຫັນການລະເມີດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສາມາດຍຶດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ຍານພາຫະນະ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະທຳຜິດພ້ອມທັງເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານໃນການດຳເນີນຄະດີ.

ການເຮັດບົດບັນທຶກການຍຶດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕ້ອງດຳເນີນໃນທັນທີ ໂດຍມີເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຢ່າງໜ້ອຍສອງຄົນ.

ບົດບັນທຶກການຍຶດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຕ້ອງເຮັດຊ້ອງໜ້າຜູ້ຖືກຫາ ແລະ ມອບໃຫ້ຜູ້ຖືກຫາອ່ານ, ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຖືກຫາບໍ່ສາມາດອ່ານໄດ້ ແມ່ນມອບໃຫ້ບຸກຄົນທີສາມອ່ານໃຫ້ຟັງແລ້ວຜູ້ຖືກຫາຕ້ອງລົງລາຍເຊັນ ຫຼື ແປະໂປ້ມີໃສ່ບົດບັນທຶກນັ້ນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຖືກຫາບໍ່ຍອມເຊັນ ຫຼື ແປະໂປ້ມີໃສ່ບົດບັນທຶກ ແມ່ນໃຫ້ໝາຍເຫດໄວ້. ບົດບັນທຶກເຮັດເປັນສາມສະບັບ, ໜຶ່ງສະບັບປະກອບເຂົ້າສຳນວນຄະດີ, ໜຶ່ງສະບັບມອບໃຫ້ຜູ້ຖືກຫາ ແລະ ອີກໜຶ່ງສະບັບເກັບໄວ້ສຳເນົາ.

ໃນກໍລະນີທີ່ພົບເຫັນຜູ້ຖືກຫານັ້ນພາຍຫຼັງເຮັດບົດບັນທຶກແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຕ້ອງແຈ້ງ ຫຼື ປະກາດໄວ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ້ອງການພາສີ ຫຼື ຕາມສີ່ຕ່າງໆ ພາຍໃນ ສີ່ສິບແປດ ຊົ່ວໂມງ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງມາພົວພັນພາຍໃນຊາວເອັດວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ແຈ້ງ ຫຼື ປະກາດເປັນຕົ້ນໄປ. ຖ້າກາຍກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຈະຕົກເປັນຂອງລັດ, ຖ້າເປັນສິນຄ້າຄວບຄຸມ ຫຼື ສິນຄ້າເກືອດຫ້າມ ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 142 ການເອົາຄຳໃຫ້ການ

ພາຍຫຼັງເຮັດບົດບັນທຶກການຍຶດ, ອາຍັດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຕ້ອງເອົາຄຳໃຫ້ການຈາກຜູ້ຖືກຫາແລ້ວເຮັດບົດບັນທຶກຄຳໃຫ້ການໂດຍປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ການເອົາຄຳໃຫ້ການຂອງຜູ້ຖືກຫາຕ້ອງດຳເນີນໃນທັນທີ ເມື່ອມີການຍຶດ, ອາຍັດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດເອົາຄຳໃຫ້ການໄດ້ໃນທັນໃດນັ້ນ ຕ້ອງເຮັດບົດບັນທຶກພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນ;
2. ກ່ອນເອົາຄຳໃຫ້ການເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຕ້ອງແຈ້ງຂ້າງໜ້າ ພ້ອມທັງອະທິບາຍສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ຖືກຫາ, ໃນເວລາເອົາຄຳໃຫ້ການນັ້ນ ຕ້ອງມີເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຢ່າງໜ້ອຍສອງຄົນ;
3. ການເອົາຄຳໃຫ້ການຕ້ອງດຳເນີນໃນສະຖານທີ່ຊຶ່ງລັດຖະການພາສີກຳນົດ;
4. ເມື່ອເອົາຄຳໃຫ້ການສິ້ນສຸດແລ້ວມອບໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ການອ່ານເນື້ອໃນຂອງບົດບັນທຶກ, ໃນກໍລະນີຜູ້ໃຫ້ການບໍ່ສາມາດອ່ານໄດ້ ກໍມອບໃຫ້ບຸກຄົນທີສາມ ຫຼື ຜູ້ບັນທຶກອ່ານ ແລ້ວຜູ້ໃຫ້ການລົງລາຍເຊັນ ແລະ ແປະໂປ້ມີ. ໃນກໍລະນີມີບາງຂໍ້ມູນໄດ້ຖືກດັດແປງ ຜູ້ໃຫ້ການຕ້ອງລົງລາຍເຊັນຢັ້ງຢືນ ແລະ ແປະໂປ້ມີໄວ້ຕໍ່ໜ້າແຖວບ່ອນມີການດັດແປງ;
5. ໃນກໍລະນີຜູ້ໃຫ້ການບໍ່ຍອມລົງລາຍເຊັນ ຫຼື ບໍ່ຍອມແປະໂປ້ມີ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຜູ້ສືບສວນ-ສອບສວນ ຕ້ອງໝາຍເຫດໄວ້ໃນຕອນທ້າຍຂອງບົດບັນທຶກ;
6. ໃນເວລາເອົາຄຳໃຫ້ການຂອງຜູ້ຖືກຫາ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນຄະດີ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ, ນາບຊຸ່ ຫຼື ນຳໃຊ້ມາດຕະການອື່ນ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
7. ບົດບັນທຶກຄຳໃຫ້ການຕ້ອງເຮັດເປັນສາມສະບັບ, ໜຶ່ງສະບັບປະກອບເຂົ້າສຳນວນຄະດີ, ໜຶ່ງສະບັບມອບໃຫ້ຜູ້ຖືກຫາ ແລະ ອີກໜຶ່ງສະບັບເກັບໄວ້ສຳເນົາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.

ມາດຕາ 143 (ປັບປຸງ) ການຮັກສາຂອງກາງ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງທີ່ຖືກຍຶດເປັນຂອງກາງ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີເປັນຜູ້ປົກປັກຮັກສາໄວ້, ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້, ເຮັດໃຫ້ເປ່ເພ, ຕົກເຮ່ຍເສຍຫາຍ ຫຼື ຍັກຍອກ. ໃນກໍລະນີ ມີການເປ່ເພ, ເສຍຫາຍ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕາມກົດໝາຍ.

ສໍາລັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ເສື່ອມຄຸນນະພາບໄວ ຫຼື ບໍ່ເໝາະສົມໃນການຮັກສາໄວ້ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຈະນຳອອກປະມຸນຂາຍ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ. ເງິນທີ່ຂາຍໄດ້ນັ້ນໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຮັກສາໄວ້ຈົນກວ່າການດຳເນີນຄະດີຈະສິ້ນສຸດ.

ມາດຕາ 144 (ປັບປຸງ) ການສົມຍອມຄະດີ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສາມາດດຳເນີນການແກ້ໄຂຄະດີທາງພາສີ ຕາມການສົມຍອມ ຂອງຜູ້ກະທຳຜິດ ທີ່ບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ, ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ແລະ ແປະໂປ້ມີລົງໃນບົດບັນທຶກ ຜູ້ກະທຳຜິດຕ້ອງມາສົມຍອມຄະດີ ກັບລັດຖະການພາສີພາຍໃນ ເຈັດວັນລັດຖະການ, ຖ້າກາຍກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຕ້ອງແຈ້ງ ຫຼື ປະກາດໄວ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຫ້ອງການພາສີ ຫຼື ຕາມສີ່ຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ກະທຳຜິດມາພົວພັນພາຍໃນ ຊາວເອັດ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ແຈ້ງ ຫຼື ປະກາດເປັນຕົ້ນໄປ. ຖ້າກາຍກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຈະຕົກເປັນຂອງລັດ, ຖ້າເປັນສິນຄ້າຄວບຄຸມ ຫຼື ສິນຄ້າເກືອດຫ້າມ ກໍຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມຂັ້ນຕອນຂອງກົດໝາຍ.

ໃນກໍລະນີຜູ້ກະທຳຜິດ ຫາກສົມຍອມຄະດີຕາມບົດບັນທຶກການກະທຳຜິດແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງເຮັດບົດບັນທຶກການສົມຍອມຄະດີ ແລ້ວໃຫ້ຜູ້ກະທຳຜິດຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນພ້ອມທັງຄ່າປັບໃໝທັນທີ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ກະທຳຜິດ ຫາກບໍ່ສາມາດຊຳລະໄດ້ທັນທີນັ້ນ ຜູ້ກ່ຽວຕ້ອງຊຳລະຢ່າງຊ້າບໍ່ໃຫ້ເກີນສິບຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນເຮັດບົດບັນທຶກການສົມຍອມຄະດີເປັນຕົ້ນໄປ. ພາຍຫຼັງໄດ້ຊຳລະແລ້ວ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ບໍ່ແມ່ນປະເພດຄວບຄຸມ ແລະ ເກືອດຫ້າມພ້ອມດ້ວຍພາຫະນະຂົນສົ່ງ ແລະ ສິ່ງຂອງວັດຖຸທີ່ຮັບໃຊ້ການກະທຳຜິດນັ້ນ ໃຫ້ສົ່ງຄືນແກ່ເຈົ້າຂອງ.

ມາດຕາ 145 ການກວດຄົ້ນຍານພາຫະນະ ແລະ ຕົວບຸກຄົນ

ການກວດຄົ້ນຍານພາຫະນະ ແມ່ນການກວດຄົ້ນລົດ ທຸກປະເພດ, ເຮືອ, ແຟນາວາ, ກຳປັ່ນ, ຍົນ, ລົດໄຟ ຫຼື ຍານພາຫະນະອື່ນ ທີ່ມີຂໍ້ມູນໜັກແໜ້ນ ຫຼື ເຫັນສິ່ງມີພິລຸດ ທີ່ບົ່ງບອກວ່າມີການຊຸກເຊື່ອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ລັກລອບໜີພາສີ ຈະດຳເນີນໃນເວລາໃດກໍໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງໃຫ້ຊ້ອງໜ້າເຈົ້າຂອງພາຫະນະ ຫຼື ຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ.

ການກວດຄົ້ນຕົວບຸກຄົນ ຕ້ອງດຳເນີນໃນສະຖານທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຕ້ອງແມ່ນເຈົ້າໜ້າທີ່ເພດດຽວກັນກັບຜູ້ຖືກກວດຄົ້ນ.

ມາດຕາ 146 ການກວດຄົ້ນເຄຫະສະຖານ

- ການກວດຄົ້ນເຄຫະສະຖານຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ດັ່ງນີ້:
1. ຕ້ອງຂໍຄຳສັ່ງກວດຄົ້ນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຫຼື ສານປະຊາຊົນເວັ້ນເສຍແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມຜູ້ລັກລອບໜີພາສີ ຢ່າງບໍ່ຂາດໄລຍະ ຫຼື ມີການກະທຳຜິດເຊິ່ງໜ້າ ແລະ ຮີບດ່ວນ ແຕ່ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຫຼື ສານປະຊາຊົນຊາບ ພາຍໃນສີ່ສິບແປດ ຊົ່ວໂມງ ພາຍຫຼັງການກວດຄົ້ນສິ້ນສຸດ;
 2. ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງການກວດຄົ້ນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຕ້ອງສະແດງຄວາມບໍລິສຸດຂອງຕົນ ຕໍ່ເຈົ້າຂອງເຄຫະສະຖານທີ່ຖືກກວດຄົ້ນ;

3. ຕ້ອງເຮັດຊ້ອງໜ້າເຈົ້າຂອງເຄຫະສະຖານ, ພະຍານຢ່າງໜ້ອຍສອງຄົນ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ. ສໍາລັບການກວດຄົ້ນບໍລິສັດ, ສໍານັກງານ, ອົງການນັ້ນ ຕ້ອງເຮັດຊ້ອງໜ້າຜູ້ຕາງໜ້າສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ ຫຼື ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

4. ເມື່ອໄດ້ກວດຄົ້ນສິ້ນສຸດແລ້ວ ຕ້ອງເຮັດບົດບັນທຶກຜົນການກວດຄົ້ນ ແລະ ອ່ານຊ້ອງໜ້າຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການກວດຄົ້ນແລ້ວພ້ອມກັນລົງລາຍເຊັນ ແລະ ແປະໂປ້ມືໄວ້ເປັນຫຼັກຖານ, ບົດບັນທຶກຜົນການກວດຄົ້ນເຮັດເປັນສີ່ສະບັບ ໜຶ່ງສະບັບປະກອບເຂົ້າສໍານວນຄະດີ, ໜຶ່ງສະບັບມອບໃຫ້ເຈົ້າຂອງເຄຫະສະຖານທີ່ຖືກກວດຄົ້ນ, ໜຶ່ງສະບັບມອບໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອີກໜຶ່ງສະບັບເກັບໄວ້ສໍາເນົາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.

ໝວດທີ 3 ການແກ້ໄຂຄະດີທາງພາສີ

ມາດຕາ 147 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂຄະດີທາງພາສີ

ຄະດີທາງພາສີທີ່ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕົກເປັນຂອງລັດ ຫຼື ມີການສົມຍອມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນມາດຕາ 141 ແລະ 144 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຖືວ່າເປັນການສິ້ນສຸດການແກ້ໄຂຄະດີທາງພາສີ ເວັ້ນເສຍແຕ່ເປັນການກະທໍາຜິດທາງອາຍາ.

ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງຂັ້ນຕ່າງໆ, ພະນັກງານ, ທະຫານ ແລະ ຕໍາຫຼວດ ຫາກໄດ້ຈັບກຸມ, ຍຶດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ລັກລອບຫຼືບຫຼີກພາສີ ໃນກໍລະນີເຊິ່ງໜ້າ ຫຼື ຮີບດ່ວນ ຕ້ອງມອບຄະດີພ້ອມດ້ວຍຂອງກາງ ແລະ ຂໍ້ມູນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ບ່ອນໃກ້ສຸດໃນທັນທີ ເພື່ອດໍາເນີນການແກ້ໄຂ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 148 ການປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ເງິນປັບໃໝ ຫຼື ຂາຍເຄື່ອງຮິບ

ພາຍຫຼັງທີ່ມີການດໍາເນີນຄະດີທາງພາສີສິ້ນສຸດ ແລະ ໄດ້ຫັກຄ່າສິ້ນເປືອງອອກແລ້ວ ຈໍານວນເງິນຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕ້ອງມອບເຂົ້າງົບປະມານ. ສໍາລັບການແບ່ງສ່ວນກ່ຽວກັບເງິນຄ່າປັບໃໝ ຫຼື ຂາຍເຄື່ອງຮິບນັ້ນໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 149 ພັນທະໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ

ໃນເວລາປະຕິບັດໜ້າທີ່ສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ປາບປາມການລັກລອບໜີພາສີ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ພະນັກງານ, ທະຫານ, ຕໍາຫຼວດ ແລະ ປະຊາຊົນມີພັນທະໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື.

ໝວດທີ 4 ການສັ່ງຟ້ອງຂັ້ນສານ

ມາດຕາ 150 ຄະດີທາງພາສີທີ່ສັ່ງຟ້ອງຂັ້ນສານ

ຄະດີທາງພາສີທີ່ສັ່ງຟ້ອງຂັ້ນສານ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ມີການຕົກລົງສົມຍອມເສຍຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ພ້ອມທັງຄ່າປັບໃໝ;
2. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມບົດບັນທຶກການສົມຍອມຄະດີ;
3. ການຍຶດ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະ ທີ່ບໍ່ມີເຈົ້າຂອງ;
4. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມສັນຍາຄໍ້າປະກັນ;
5. ການກະທໍາຜິດອື່ນທີ່ກົດໝາຍກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 151 ການປະກອບສໍານວນຄະດີ

ລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງປະກອບສໍານວນຄະດີຍື່ນຕໍ່ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຫຼື ສານປະຊາຊົນ ທີ່ມີສິດອໍານາດ ເພື່ອດໍາເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ສໍານວນຄະດີປະກອບດ້ວຍ ຄໍາຮ້ອງ, ບົດບັນທຶກການຍຶດ ຫຼື ອາຍັດ, ຄໍາສັ່ງເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນ, ບົດບັນທຶກການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ທີ່ຈໍາເປັນ.

ເນື້ອໃນຂອງຄໍາຮ້ອງ ຕ້ອງບົ່ງບອກການກະທໍາຜິດຂອງຜູ້ລະເມີດໂດຍສັງເຂບ, ຂໍ້ກ່າວຫາ, ມາດຕາກົດໝາຍທີ່ຖືກລະເມີດ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ເນື້ອໃນຂອງການຮ້ອງຟ້ອງ.

ການຮ້ອງຟ້ອງ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດໍາເນີນຄະດີອາຍາ ຫຼື ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດໍາເນີນຄະດີແພ່ງ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 152 (ປັບປຸງ) ການເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນ

ລັດຖະການພາສີ ຈະດໍາເນີນການເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນຄະດີທາງພາສີ ເມື່ອມີການກະທໍາຜິດທາງອາຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 138 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ການກະທໍາຜິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ປະມວນກົດໝາຍອາຍາ.

ໃນກໍລະນີ ມີຫຼັກຖານຄົບຖ້ວນແລ້ວ ລັດຖະການພາສີ ສາມາດສົ່ງສໍານວນຄະດີໃຫ້ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ເພື່ອທໍາການສັ່ງຟ້ອງຂຶ້ນສານໂດຍກົງ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນກໍໄດ້.

ມາດຕາ 153 (ປັບປຸງ) ຄໍາສັ່ງເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນ

ຫົວໜ້າກົມພາສີ ຫຼື ຫົວໜ້າກອງຄຸ້ມຄອງພາສີ ອອກຄໍາສັ່ງເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນ ຕາມຂອບເຂດ, ສິດອໍານາດຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດໍາເນີນຄະດີອາຍາ.

ມາດຕາ 154 ຫຼັກຖານໃນຄະດີ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ພາວະວິໄສຂອງຫຼັກຖານ ຊຶ່ງມີຫຼັກຖານທາງດ້ານວັດຖຸ, ເອກະສານ ແລະ ບຸກຄົນ ດັ່ງນີ້:

1. **ຫຼັກຖານທາງດ້ານວັດຖຸ** ແມ່ນ ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ເປັນຂອງກາງ ຊຶ່ງພົວພັນກັບການກະທໍາຜິດທາງພາສີ ແລະ ໄດ້ມາຈາກການຍຶດ, ອາຍັດ ເຊັ່ນ: ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ວັດຖຸ, ອຸປະກອນ, ຍານພາຫະນະ ແລະ ວັດຖຸສິ່ງຂອງອື່ນ ທີ່ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະທໍາຜິດທາງພາສີ;
2. **ຫຼັກຖານທາງດ້ານເອກະສານ** ແມ່ນ ບັນດາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ແລະ ເອກະສານປະກອບ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້, ບົດບັນທຶກການສືບສວນ-ສອບສວນ, ປຶ້ມເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານການເງິນ-ການບັນຊີ, ຮູບພາບ ແລະ ເອກະສານອື່ນທີ່ພົວພັນກັບການກະທໍາຜິດທາງພາສີ;
3. **ຫຼັກຖານທາງດ້ານບຸກຄົນ** ແມ່ນ ຄໍາໃຫ້ການຂອງຜູ້ຖືກຫາ, ພະຍານ ແລະ ຄໍາເຫັນຢັ້ງຢືນຂອງຜູ້ຊ່ຽວຊານ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນທີ່ພົວພັນກັບການກະທໍາຜິດທາງພາສີ.

ພາກທີ XIV
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານພາສີ
ໝວດທີ 1
ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ

ມາດຕາ 155 (ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ ຢ່າງລວມສູນ ແລະເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງການເງິນເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບກະຊວງອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງການເງິນ;
2. ກົມພາສີ;
3. ກອງຄຸ້ມຄອງພາສີ;
4. ດ່ານພາສີຊາຍແດນ.

ມາດຕາ 156 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງການເງິນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ ກະຊວງການເງິນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ສ້າງແຜນການ, ອອກລະບຽບການ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ;
3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
4. ຮັບຮອງແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາວຽກງານ ຂອງລັດຖະການພາສີ;
5. ຄຸ້ມຄອງບັນຊີສຳຮອງສິ່ງຄືນເງິນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ;
6. ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ, ນິຕິກຳອື່ນ ແລະ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງລັດຖະການພາສີ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
7. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນພາສີ;
8. ຕົກລົງແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ບຸກຄະລາກອນ ຂອງລັດຖະການພາສີ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໂດຍການປະສານສົມທົບ ກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
9. ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ;
10. ພົວພັນ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ;
11. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານ ແລະ ສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 157 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກົມພາສີ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ ກົມພາສີ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ໃນການຄົ້ນຄວ້າແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ;
2. ຄົ້ນຄວ້າອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການທາງດ້ານວິຊາການ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພາສີ;
3. ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ, ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
4. ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາວຽກງານ ຂອງລັດຖະການພາສີ ເພື່ອສະເໜີກະຊວງການເງິນ ພິຈາລະນາ;
5. ຄົ້ນຄວ້າການສະເໜີສ້າງຕັ້ງລະບົບສາງ, ຮ້ານຄ້າປອດພາສີ ເພື່ອສະເໜີກະຊວງການເງິນ ພິຈາລະນາ;
6. ຊີ້ນຳ, ນຳພາ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ກວດກາ ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ, ວິຊາສະເພາະ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງລັດຖະການພາສີ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
7. ເກັບກຳ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ;
8. ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນພາສີ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ;
9. ສ້າງແຜນການບຳລຸງສ້າງ, ຈັດວາງ, ສັບຊ້ອນ, ສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງ, ເລື່ອນຊັ້ນ, ເລື່ອນຂັ້ນ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ບົດຕຳແໜ່ງ ລັດຖະກອນພາສີ ຕາມລະບຽບການ;
10. ຄົ້ນຄວ້າ, ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
11. ດຳເນີນການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ, ການກວດກາ, ປາບປາມການລັກລອບ, ການຫຼົບຫຼີກພາສີ ແລະ ພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄະດີທາງພາສີ;
12. ສືບສວນ-ສອບສວນ ຄະດີທາງພາສີ ແລະ ປະກອບສຳນວນຄະດີທາງພາສີ ສົ່ງໃຫ້ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ເພື່ອສົ່ງຟ້ອງຂຶ້ນສານຕາມກົດໝາຍ;
13. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ;
14. ປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງ, ສັນຍາສາກົນ, ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ, ພົວພັນ, ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ຕາມການມອບໝາຍ;
15. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຜົນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານພາສີ ຕໍ່ກະຊວງການເງິນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
16. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 158 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກອງຄຸ້ມຄອງພາສີ

ກອງຄຸ້ມຄອງພາສີ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ກົມພາສີ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົນໄກ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ ພາຍໃນເຂດຮັບຜິດຊອບ ຕາມກົດໝາຍກ່ຽວກັບພາສີ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຢູ່ໃນສັງຄົມ ເພື່ອຮັບຮູ້ ແລະ ມີຄວາມຕື່ນຕົວປະຕິບັດ;
3. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ-ກວດການ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາວຽກງານວິຊາສະເພາະ, ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງການຈັດຕັ້ງລັດຖະການພາສີຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ບັນດາດ່ານພາສີຊາຍແດນທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

4. ສ້າງແຜນຄາດຄະເນເກັບລາຍຮັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຂອງສິກົບປະມານພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ກົມພາສີ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ, ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ຂອງຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
6. ດໍາເນີນການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ, ການກວດກາ, ປາບປາມການລັກລອບໜີພາສີ, ດໍາເນີນ ແລະ ແກ້ໄຂຄະດີທາງພາສີ;
7. ສືບສວນ-ສອບສວນຄະດີທາງພາສີ ແລະ ປະກອບສໍານວນຄະດີຍື່ນຕໍ່ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ເພື່ອສັ່ງຟ້ອງຕໍ່ສານ;
8. ປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນ;
9. ສ້າງແຜນການບໍາລຸງ, ກໍ່ສ້າງ, ຈັດວາງພະນັກງານ, ສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງ, ປົດຕໍາແໜ່ງ, ຍົກຍ້າຍ, ສັບຊ້ອນໝູນວຽນລັດຖະກອນພາສີ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນຕໍ່ກົມພາສີ ເພື່ອພິຈາລະນາຕາມລະບຽບການ;
10. ຕິດຕາມ ກວດກາ, ປະເມີນຜົນການເຄື່ອນໄຫວແຈ້ງພາສີຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ເພື່ອປະຕິບັດນະໂຍບາຍຍ້ອງຍໍຕາມຄວາມເໝາະສົມ;
11. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີຕາມການມອບໝາຍຂອງກົມພາສີ;
12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຜົນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານພາສີຕໍ່ກົມພາສີ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
13. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 159 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງດ່ານພາສີຊາຍແດນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ ດ່ານພາສີຊາຍແດນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ກົມພາສີ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດ ແຜນການເກັບລາຍຮັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຂອງປົກປະມານຕາມຄາດໝາຍ;
3. ຈັດເກັບຄ່າພາສີ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ເຂົ້າປົກປະມານແຫ່ງລັດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ, ຊັດເຈນ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຫັນກຳນົດເວລາ;
4. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິຊາສະເພາະ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີປະຈຳດ່ານ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
5. ບໍລິການ, ຕິດຕາມ ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃນການກວດກາ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ລວມທັງການຜ່ານແດນ ຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ, ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ຂອງຜູ້ແຈ້ງພາສີ;
7. ສະກັດກັ້ນທຸກການລະເມີດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ດໍາເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ;
8. ຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຜູ້ແຈ້ງພາສີ ທີ່ປະຕິບັດກົດໝາຍ, ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ;
9. ເກັບກຳ, ສັງລວມ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ;
10. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;

11. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຜົນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານພາສີ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງກົມພາສີ.

ມາດຕາ 160 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບ, ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະການພາສີ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

**ໝວດທີ 2
ການກວດກາວຽກງານພາສີ**

ມາດຕາ 161 ອົງການກວດກາວຽກງານພາສີ

ອົງການກວດກາວຽກງານພາສີປະກອບດ້ວຍ: ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແລະ ອົງການກວດກາພາຍນອກ.

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນມີ: ກະຊວງການເງິນ, ກົມກວດກາການເງິນຂອງກະຊວງການເງິນ;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກມີ:

- ສະພາແຫ່ງຊາດ;
- ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ;
- ອົງການກວດກາລັດຖະບານ ແລະ ຕຳນານສຳລາດບັງຫຼວງ;
- ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ;
- ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນຕ່າງໆ, ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ສົມມວນຊົນແລະພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນ ຊຶ່ງມີສ່ວນຮ່ວມໃນການກວດກາຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 162 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການກວດກາພາຍໃນ

ອົງການກວດກາພາຍໃນມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ, ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຖະການພາສີແຕ່ລະຂັ້ນ.

ມາດຕາ 163 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການກວດກາພາຍນອກ

ອົງການກວດກາພາຍນອກມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງລັດຖະການພາສີ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານພາສີ ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 164 ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາລັດຖະການພາສີມີສາມຮູບການດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິແມ່ນການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າແມ່ນການກວດກາອອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ;

3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນແມ່ນການກວດກາຮີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດໍາເນີນການກວດກາລັດຖະການພາສີ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາອື່ນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ XV

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ໝວດທີ 1

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ມາດຕາ 165 ການຍ້ອງຍໍ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ທະຫານ, ຕໍາຫຼວດ ແລະ ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານພາສີດ້ວຍການໃຫ້ຂໍ້ມູນ, ຂ່າວສານ, ການຈັບກຸມທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມກ່ຽວກັບການລະເມີດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 166 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ແຈ້ງພາສີ

ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ທີ່ມີຄວາມສັດຊື່ບໍລິສຸດ, ປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ, ຫັນກໍານົດເວລາຕາມກົດໝາຍຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃນການເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບການນໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ.

ໝວດທີ 2

ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 167 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ, ກົດໝາຍແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານພາສີ ນອກຈາກການສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ປັບໃໝ ຫຼື ຖືກດໍາເນີນຄະດີທາງພາສີແລ້ວ ຍັງຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ຊໍາລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງທີ່ເກີດຈາກການກະທໍາຂອງຕົນ ແລະ ຈະຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 168 ມາດຕະການຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ລັດຖະກອນພາສີ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ລັດຖະກອນພາສີທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ຊຶ່ງບໍ່ສ້າງຜົນເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ລາຍຮັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ແລະ ສ້າງຜົນເສຍຫາຍບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ລາຍຮັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໂດຍເຈດຕະນາຈະຖືກລົງວິໄນຕາມລະບຽບການ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ສໍາລັບຜູ້ທີ່ກະທໍາຜິດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ແລະ ສ້າງຜົນເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ບຸກຄົນເຊັ່ນ: ສວຍໃຊ້ຖານະຕໍາແໜ່ງ, ສິດອໍານາດ, ໜ້າທີ່ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ໃຊ້ອໍານາດເກີນຂອບເຂດ, ປອມແປງເອກະສານ, ຮັບສິນບົນໃນຮູບແບບໃດກໍຕາມ ຫຼື ການກະທໍາຜິດອື່ນທາງອາຍາ ຕ້ອງຖືກດໍາເນີນຄະດີຕາມກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 169 (ໃໝ່) ການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກະທຳຜິດທາງພາສີ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກປັບໃໝ ດັ່ງນີ້:

1. ການກະທຳຜິດທາງພາສີ ສະຖານເບົາລະດັບທີໜຶ່ງ:
 - ການກະທຳຜິດຕາມຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕາ 134 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ 100.000 (ໜຶ່ງແສນ) ກີບ/ມື້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຫາກມີເຫດຜົນພຽງພໍ ແລະ ມີການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
 - ການກະທຳຜິດຕາມຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕາ 134 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ ສູນຈຸດຫ້າ ສ່ວນຮ້ອຍ (0,5%) ຂອງມູນຄ່າແຈ້ງພາສີໃນເວລານຳເຂົ້າ;
 - ການກະທຳຜິດຕາມຂໍ້ 3, 4 ແລະ ຂໍ້ 5 ຂອງມາດຕາ 134 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ທີ່ເປັນການກະທຳຜິດເທື່ອທີສອງ ຈະຖືກປັບ ໃໝ 1.000.000 (ໜຶ່ງລ້ານ) ກີບ;
 - ການກະທຳຜິດຕາມຂໍ້ 6, 7 ແລະ ຂໍ້ 8 ຂອງມາດຕາ 134 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ 1.000.000 (ໜຶ່ງລ້ານ) ກີບ;
 - ການກະທຳຜິດຕາມຂໍ້ 9 ແລະ ຂໍ້ 10 ຂອງມາດຕາ 134 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ 2.000.000 (ສອງລ້ານ) ກີບ;
 - ການກະທຳຜິດຕາມຂໍ້ 11 ແລະ ຂໍ້ 12 ຂອງມາດຕາ 134 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ 3.000.000 (ສາມລ້ານ) ກີບ;
 - ການກະທຳຜິດຕາມຂໍ້ 13 ຂອງມາດຕາ 134 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ 5.000.000 (ຫ້າລ້ານ) ກີບ.
2. ການກະທຳຜິດທາງພາສີ ສະຖານເບົາລະດັບທີສອງ ຈະຖືກປັບໃໝ ໜຶ່ງຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ (100%) ຂອງຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ທີ່ມີການລະເມີດ ຕາມອັດຕາພາສີຂາເຂົ້າປົກກະຕິ ພ້ອມທັງ ເສຍຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນຕາມກົດໝາຍ. ໃນກໍລະນີ ກະທຳຜິດເທື່ອທີສອງຂຶ້ນໄປ ຈະຖືກປັບໃໝ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ (150%) ຂອງຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ທີ່ມີການລະເມີດ ຕາມອັດຕາພາສີຂາເຂົ້າປົກກະຕິ;
3. ການກະທຳຜິດທາງພາສີ ສະຖານເບົາລະດັບທີສາມ ຈະຖືກປັບໃໝ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ (150%) ຂອງຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ທີ່ມີການລະເມີດ ຕາມອັດຕາພາສີຂາເຂົ້າປົກກະຕິ ພ້ອມທັງ ເສຍຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນຕາມກົດໝາຍ. ໃນກໍລະນີ ກະທຳຜິດເທື່ອທີສອງຂຶ້ນໄປ ຈະຖືກປັບໃໝ ສອງຮ້ອຍ ສ່ວນຮ້ອຍ (200%) ຂອງຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ທີ່ມີການລະເມີດ ຕາມອັດຕາພາສີຂາເຂົ້າປົກກະຕິ.
4. ການກະທຳຜິດທາງພາສີ ສະຖານໜັກລະດັບທີໜຶ່ງ ຈະຖືກປັບໃໝ ຫ້າສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ (50%) ຂອງມູນຄ່າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ. ໃນກໍລະນີ ກະທຳຜິດເປັນເທື່ອທີສອງ ຈະຖືກປັບ ໃໝສອງເທົ່າຂອງມູນຄ່າປັບໃໝ.

ພາກທີ XVI

ງົບປະມານ, ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ

ມາດຕາ 170 (ໃໝ່) ງົບປະມານ

ລັດຖະການພາສີ ແມ່ນຫົວໜ່ວຍງົບປະມານທີ່ຂຶ້ນກັບການຄຸ້ມຄອງຂອງກະຊວງການເງິນ ໂດຍລັດຖະບານ ໃຫ້ບຸລິມະສິດໃນການຈັດສັນງົບປະມານເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການຫັນເປັນທັນສະໄໝ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 171 ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ, ຕາປະທັບ ແລະ ບັດປະຈຳໜ້າທີ່

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ມີເຄື່ອງແບບຄົບຊຸດ, ບັດປະຈຳໜ້າທີ່ ແລະ ກາໝາຍ ເຊັ່ນ ທະນູບ່າຕິດກາໝາຍ, ສາຍອຳນາດ, ກາໝາຍບັນຊາ ແລະ ກາໝາຍອື່ນ.

ລັດຖະການພາສີ ມີເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບທາງລັດຖະການ.

ເຄື່ອງແບບ, ບັດປະຈຳໜ້າທີ່, ກາໝາຍ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

**ພາກທີ XVII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 172 (ປັບປຸງ) ການປ່ຽນແປງສາລະບານອັດຕາພາສີ

ໃນກໍລະນີ ມີຄວາມຈຳເປັນໃນການປ່ຽນແປງສາລະບານອັດຕາພາສີ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະນັ້ນ ລັດຖະບານ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາສະເໜີຕໍ່ປະທານປະເທດ ອອກລັດຖະບັນຍັດປະກາດໃຊ້ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສັນຍາ ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ບໍ່ມີສິດປ່ຽນແປງສາລະບານອັດຕາພາສີ.

ມາດຕາ 173 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 174 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ໃນວັນທີ....ມິຖຸນາ 2020 ແລະ ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທໍາວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 20 ທັນວາ 2011 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ສະບັບປັບປຸງ ບາງມາດຕາ ສະບັບເລກທີ 57/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ທັນວາ 2014.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ